

Ako prišiel ku mne Anjel

55-0117, Chicago, IL
(HOW THE ANGEL CAME TO ME, AND HIS COMMISSION)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Ako prišiel ku mne Anjel

(HOW THE ANGEL CAME TO ME, AND HIS COMMISSION)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v pondelok večer 17.1.1955 v Chicago, IL

Bratia budú asi ... vidím tam niekoľko magnetofónov, samozrejme oni budú toto nahrávať. Kedykoľvek budete chcieť vedieť čo vám Duch Svätý hovoril, navštívte tu týchto bratov, ktorí majú tieto magnetofóny a oni to môžu znovu pustiť a presne sa môžete dozvedieť svoj prípad. Dávajte pozor a budete vidieť, či sa to nestane presne tak, ako to bolo povedané. Keď počujete z toho vanúť "Tak hovorí Pán, určitá vec alebo toto je takto." Skontrolujte si to a budete vidieť či je to pravda alebo nie. Stále je to tak.

A teraz, aby sme sa vrátili ku ... Som rád, že dnes večer nás je tu len pár. Sme tu len domáci, však? Nikto z nás nie je tu cudzí. Nie sme ... Môžem používať svoju kentuckú gramatiku a cítiť sa ako doma, pretože sme len ... Nehovorím teraz nič zlé na Kentucky, ak je tu niekto z Kentucky. Je tu niekto z Kentucky? Zodvihnite ruky. Pozrime sa. Môžem sa cítiť ako doma, však? Je to príjemné.

Moja matka pracovala v penzióne a ja som tam raz prišiel a zistil som ... Stravovalo sa tam veľa ľudí, bol tam postavený veľký, dlhý stôl. Opýtal som sa: "Koľkí ste tu z Kentucky, vstaňte." Všetci vstali. Išiel som večer do zboru, do môjho zboru a opýtal som sa: "Koľkí ste tu z Kentucky?" A všetci vstali. Tak som povedal: "No to je veľmi dobre." Misionári vykonali dobrú prácu, tak sme za to vďační.

A teraz v liste Rimanom 11. kapitola a 28. verš ... Dobre teraz počúvajte, keď čítame z Písma.

Tak podľa evanjelia sú nepriateľmi pre vás, ale podľa vyvolenia milovaní pre otcov.

Lebo nijakým činom neželie Boh darov svojej milosti a svojho povolania.

Modlime sa. Pane, pomôž nám dnes večer, teraz, keď pristupujeme ku tomuto s úctou a úprimne z celého srdca, aby tieto veci boli povedané len na Tvoju chválu. Pomôž mi Pane a daj mi do mysle

len to, čo má byť povedané a toľko, koľko má byť povedané. Zastav ma, keď bude Tvoj čas. Prosím, aby každé srdce prijalo tieto veci na úžitok tým, ktorí sú chorí v tomto zhromaždení a nachádzajú sa v potrebe.. Lebo prosím o to v mene Ježiša Krista. Amen.

Chcem pristúpiť ku tejto téme hoci nás nie je veľa a budem sa snažiť, aby som vás tu nedržal veľmi dlho. Položím si sem hodinky a budem sa snažiť skončiť na čas, aby ste znovu zajtra večer mohli prísť. Modlite sa teraz. Ani neviem, či ten chlapec rozdal karty. Nepýtal som sa ho či ... Ak nie, lebo či ich rozдали alebo nie, na tom nezáleží. Máme tu tie karty, ak budeme musieť niektorých zavolať. Tak ak nie, no, budeme vidieť čo povie Duch Svätý.

A teraz, ak budete pozorne počúvať, toto môže byť ... Nie je nás tu veľa a je vhodná chvíľa povedať toto, pretože to súvisí s mojou vlastnou osobou. A preto som dnes večer čítal toto miesto Písma, aby ste mohli vidieť, že dary a povolania, to nie je nič, čo si niekto môže zaslúžiť.

Pavel tu hovorí a povedal, že židia podľa Evanjelia boli zaslepení a preč od Boha, kvôli nám. Ale hneď ten predchádzajúci verš hovorí, že celý Izrael bude spasený. Celý Izrael bude spasený. Podľa vyvolenia. Boh Otec ich miloval a oslepil ich, aby sme my pohania mohli mať teraz miesto na pokánie, aby skrze Abraháma, skrze jeho Semeno, mohol požehnať celý svet podľa Jeho Slova. Vidíte, aká je suverénnosť Božia? Jeho Slovo sa musí vyplniť. On jednoducho nemôže inak. A teraz my skrze ... Boh vyvolil nás, On vyvolil židov a On ...

O všetkých týchto veciach Boh dopredu vedel. Keď hovoril o tom čo bude, On to dopredu vedel. Boh, aby bol Bohom, musel od začiatku vedieť aký bude koniec, inak by nebol nekonečným Bohom. Boh nechce, aby niekto zahynul. Samozrejme, že nie. On nechce, aby niekto zahynul. Ale na začiatku, na začiatku dní, sveta, Boh presne vedel kto bude spasený a kto nebude. On nechcel, aby ľudia zahynuli. To nie je Jeho vôľa, aby niekto zahynul, Jeho vôľa je, aby každý bol spasený, ale od začiatku vedel, kto bude spasený a kto nie. Preto On mohol predpovedať: "Stane sa toto, stane sa tamto." Alebo: "Toto bude tak. S týmto človekom to bude tak." Rozumiete?

On to mohol predpovedať, pretože je nekonečný. Keby ste vedeli čo to znamená. Neexistuje jednoducho nič o čom by On nevedel? Vidíte? On vie. Nie je nič odvtedy, ešte predtým ako začal čas a potom, keď už času viacej nebude (Rozumiete?) On stále všetko vie. Všetko je v Jeho mysli. A potom, ako povedal Pavel v liste Rimanom, vo 8. a 9. kapitole: "Prečo potom stále karhá?" Tak to vidíme. Ale Boh ...

Ako keď kážeme evanjelium. Nieкто povedal: "Brat Branham, ty tomu veríš?"

Povedal som. "Pozri sa."

On povedal: "Ty musíš byť kalvinista."

Odpovedal som: "Ja som do takej miery kalvinista, do akej miery sa kalvinizmus nachádza v Biblii."

Na strome je konár, to je kalvinizmus, ale na tom strome je tiež viacej konárov. Strom nemá len jeden konár. On chce, aby to išlo ďalej do večného bezpečia a potom prídete ďalej do univerzalizmu, odtiaľ niekde ďalej, to nemá konca. Ale keď prejdete cez kalvinizmus, podťe naspäť a začnete to s arminianizmom. Vidíte? Na tom strome je ďalší a ďalší konár, stále ďalej. To všetko dokopy tvorí ten strom. Tak ja verím v kalvinizmus, pokiaľ sa on nachádza v Písme.

A verím, že Boh vedel pred založením sveta, vybral svoju cirkev v Kristovi pred založením sveta a zabil Krista pred založením sveta. Písmo to tak hovorí. "On bol Baránok Boží zabitý od založenia sveta." Vidíte? A Ježiš povedal, že On nás poznal pred založením sveta. Pavel to tak povedal: "On nás poznal a predučil nás, aby sme boli prijatí ako deti skrze Ježiša Krista, ešte skôr ako bol sformovaný svet." To je Boh. To je náš Otec. Vidíte?

Tak sa netrápajte, tie kolesá sa otáčajú úplne presne, všetko ide presne na čas. Treba len jedno, dostať sa do tých otáčok. A to je to dobré na tom, že potom viete ako máte pracovať, keď sa dostanete do tých otáčok.

No, všimnite si teraz: "Dary a povolania sú neodvolateľné." To je jediný spôsob, ako môžem podľa Písma postaviť svoje povolanie v Pánovi. A dúfam, že som dnes večer s priateľmi, ktorí toto iste porozumejú a nebudú si myslieť, že je to niečo osobné, ale že budete môcť porozumieť a poznáte, čo Pán povedal, že bude robiť a uvidíte, že niečo sa deje a potom to budete nasledovať.

No na začiatku, prvá vec na, ktorú sa pamätám je videnie. Prvá vec, ktorú si môžem pripomenúť vo svojej mysli je videnie, ktoré mi dal Pán. A to bolo pred mnohými rokmi. Bol som malý chlapec. Mal som v ruke kameň ...

Prepáčte. Pamätám sa keď som nosil dlhú košeľu. Nevieam, či niekto z vás je taký starý, že sa ešte pamätá, keď malí chlapci nosili dlhú košeľu. Koľkí sa tu pamätáte, keď deti nosili dlhú košeľu? Vy? No, pamätám sa, v tej našej malej chate, kde sme bývali, ako som

kolenkoval po podlahe a prišiel niekto, nepamätám sa, kto to bol. Mama mi prišla takú modrú stuhu na tú košeľu. Sotva som vtedy chodil ale štvornožky som išiel a strkal som prst do snehu na jeho topánkach a jedol som ten sneh z jeho topánok keď tam stál pri krbe a zohrieval sa. Pamätám sa, že mama ma za to poťahala.

A potom tá ďalšia vec, ktorú si pamätám, to muselo byť asi o dva roky neskoršie. Mal som v ruke kameň. To som mal asi tri roky a môj malý brat potom mal okolo dvoch rokov. Boli sme vonku, vzadu na dvore, tam kde zvykli nosiť drevo a kde ho štiepali. Kolkí sa pamätáte na tie časy, keď ľudia zvykli dotiahnuť drevo dozadu do dvora a štiepali ho? Tak teraz som tu celkom ako doma. Načo som si zobral kravatu?

Potom keď ... Tam vonku na tom dvore tiekol z prameňa malý potôčik. Pri tom prameni sme mali starú tekvicovú naberačku, ktorou sme naberali vodu a nalievali do vedra, dreveného cédrového vedra, v ktorom sme ju nosili.

Pamätám sa, keď som naposledy videl svoju drobnú starú mamu predtým, ako zomrela. Mala sto desať rokov. A keď zomrela, zodvihol som ju na rukách a držal som ju takto tesne predtým ako zomrela. Objala ma a povedala: "Nech Boh žehná tvoju dušu, drahý, teraz a naveky," keď zomierala.

Myslím, že tá žena nikdy v živote nemala svoje topánky. Pamätám sa, keď som ju pozoroval, už som bol mladý muž, navštevoval som ich. Vstávala každé ráno a bosá išla po snehu ku tomu prameňu, nabrala vedro vody a prišla s ním naspäť. Neublížilo jej to, dožila sa stodesať rokov. Tak to je ... Bola zvyknutá na veľmi, veľmi drsný život.

Potom sa pamätám ako mi chcela porozprávať o guľičkách s ktorými sa otec hrával, keď bol chlapec. "Chuderka", pomyslel som si, "ako vyjde tam hore na to podkrovie?" Mali starú chatu s dvoma miestnosťami a hore mala podkrovie. Z dvoch stromkov mali urobený rebrík, aby mohli chodiť hore. Povedala: "Po večeri ti ukážem guľičky tvojho otca.

Povedal som: "Dobre."

Tak ona mi ich chcela ukázať hore v truhlici, kde mala svoje veci, ako to majú starí ľudia. Myslel som: "Ako táto biedna žena vyjde hore po tom rebríku?" Prišiel som a povedal som: "Starká, počkaj vyjdem hore a pomôžem ti."

Ona povedala: "Odstúp sa." A vyšla hore po rebríku ako

veverička, a potom povedala: "Dobre, poď hore."

Povedal som: "Dobre starká."

Pomyslel som si: "Ó, keby som ja mohol byť taký, žeby som mal toľko sily vo veku stodesať rokov."

No, potom sa pamätám, keď som stál pri tom malom prameni a mal som kameň a hodil som ho takto do blata. Chcel som ukázať môjmu malému bratovi, aký som silný. A tam na strome sedel vták a práve švitoril, vzrušene poskakoval. Malá červienka alebo niečo také. A tá malá červienka, myslel som si, že mi niečo hovorí. Obrátil som sa a počúval som a ten vták odletel a hlas prehovoril: "Veľkú časť svojho života stráviš blízko mesta New Alabany."

Je to tri míle odtiaľ, kde som vyrastal. Asi za rok sme sa presťahovali na to miesto. Nemal som ani poňatie o sťahovaní, o New Alabany. Celý život, ako tieto veci ...

No pozrite sa. Naši neboli nábožní. Môj otec a matka nechodili do cirkvi. Predtým oni boli katolíci.

Dnes večer tu niekde sedí môj synovec. Neviem. Je vojak. Modlím sa za neho. On je katolík, stále je katolík. A minulý večer, keď tu bol a videl tie veci Božie, stál rovno tam na pódiu. Povedal, stál tam a povedal: "Strýko Bill?" Dlhý čas bol za morom. Povedal: "V katolíckej cirkvi sa toto nedeje." Povedal: "Strýko Bill, verím, že ty máš pravdu."

A tak ja som povedal: "Drahý, to nie ja mám pravdu, to On má pravdu. (Rozumiete?) On má pravdu" A tak on povedal ... On je ... Povedal som: "Melvín, nekážem ti nič robiť, ale slúž len Pánovi Ježišovi Kristovi celým srdcom. Choď kdekoľvek chceš. Ale maj istotu, že v tvojom srdci sa ten Ježiš Kristus znovu narodil (Vidíte?), v tvojom srdci. Potom choď, do ktorejkoľvek cirkvi chceš."

Ale moji predkovia boli katolíci. Môj otec Ír a moja matka bola Írka. Jediné narušenie v tej írskej krvi je, že moja stará matka bola Indiánka z kmeňa Čirokézov. Moja matka je miešanka. Tak potom som ... Pre mňa ... To je naša generácia, po troch pokoleniach to zaniká. Ale to je jediné narušenie toho čistého írskoho pôvodu. Harvey a Branham to boli naše mená a ešte predtým Lyons a to sú stále Íri. Tak oni všetci boli katolíci. Ale ja, my sme nemali žiadnu náboženskú výchovu ako deti.

Ale tie dary, tie videnia, už vtedy som vídal videnia tak isto ako teraz. Je to tak. Pretože dary a povolania sú neodvolateľné. To je predzvedenie Božie, Boh niečo robí. V priebehu svojho života som sa

bál niečo o tom povedať.

Čítali ste môj príbeh v tej malej knižke pod názvom "Ježiš Kristus ten istý včera dnes i naveky." Myslím, že je to v niektorej z týchto kníh, v týchto ďalších. Je to tak, Gene? Je to v tejto knihe ktorú máme teraz? Je to "Životný príbeh"? Tak sa mi zdá. Potom máme ... Nie je to strašné? Moje vlastné knihy a ja sám ich nečítam. Ale niekto iný ich píše, tak to je len niečo, čo zachytia na zhromaždení. Prešiel som cez to a tak očakávam na niečo ďalšie, čo sa stále deje. Tak potom, sú dobré, čítam z nich teraz, tu a tam čast', keď mám príležitosť.

No, v ktorejkoľvek to je, počuli ste o tom videní, keď som bol ešte chlapec, ako to ku mne prehovorilo. Mal som okolo sedem, rokov. On povedal: "Nepi, nefajči ani nijako neznečisťuj svoje telo, bude ti daná práca, keď budeš starší." Počuli ste, ako som to hovoril, v tej knihe. No, je to tak. Stále, po celý čas prichádzali tie videnia.

Keď som sa stal kazateľom, no potom to naozaj začalo stále prichádzať.

A jednej noci som videl nášho Pána Ježiša. Verím, že toto hovorím s povolením Ducha Svätého. Ten anjel Pánov, ktorý prichádza, nie je Pán Ježiš. Nevyzerá ako On v takom istom videní. Lebo videnie, v ktorom som videl Pána Ježiša, On bol malý. Nebol ... Bol som vonku v poli, modlil som sa za môjho otca. Vrátil som sa a išiel som spať a tej noci som sa díval na neho a povedal som: "Ó, Bože, spas ho."

Moja matka bola už spasená a ja som ju pokrstil. Potom som rozmýšľal: "Ó..." Môj otec tak pil a ja som myslel: "Keby som ho len mohol priviesť ku tomu, aby prijal Pána Ježiša." Vyšiel som von, ležal som na malom starom slamníku v prednej izbe, blízko pri dverách.

A niečo mi povedalo: "Vstaň." A ja som vstal, vykročil som a išiel som dozadu do polí tam za mnou, kde rástol jalovec a šalvia.

A tam, nie ďalej ako desať stôp (3m) odo mňa, stál Muž. Mal na sebe biele rúcho, malý človek. Ruky mal takto zložené, mal krátku bradu, vlasy mal po plecía a díval sa bokom odo mňa, takto. Postava plná pokoja. Ale nemohol som pochopiť, ako má jednu nohu presne za druhou a fúkal vietor a Jeho rúcho sa pohybovalo, šalvia sa vlnila.

Pomyslel som si: "Počkaj chvíľu." Uhryzol som sa. Povedal som: "Nespím." Odtrhol som malý kúsok tej šalvie, mal som to ako šparátka. Dal som si to do úst. Pozrel som sa naspäť smerom ku domu. Povedal som: "Nie, bol som tam a modlil som sa za otca. Niečo mi povedalo, aby som sem vyšiel a tu stoj tento Muž."

Pomyslel som si: "To vyzerá ako Pán Ježiš." Pomyslel som si: "Som zvedavý, či je to On." Díval sa presne tým smerom kde teraz stojím náš dom. Tak som sa pohol takto okolo, aby som videl, či Ho budem môcť vidieť. Mohol som vidieť takto z boku Jeho tvár. Ale On ... Musel som prejsť takto okolo, aby som Ho uvidel. Zakašlal som: "Hmm!" To Ním nepohlo. Pomyslel som si: "Zavolám na Neho." A zavolať som: "Ježiš." A keď sa pohol, takto sa obzrel. Viacej si už nepamätám. Vystrel ruky.

Nie je na svete maliar, ktorý by dokázal namaľovať Jeho obraz, ten výraz Jeho tváre. Najlepší, ktorý som kedy videl bol Hofmannov, *Kristaus vo veku 33 rokov*. Mám ho na každej knihe a na všetkom čo používam. To je to, pretože to vyzerá presne ako to, tak potom ... alebo skoro tak, je to tak podobné ako to len môže byť.

Vyzeral ako človek, ktorý keby prehovoril, nastal by koniec sveta a predsa mal toľko lásky a vľúdnosti, že až by ste ... Proste som odpadol. Prebral som sa na svitaní, keď sa rozodnievalo, košeľu od pyžama som mal mokrú od sĺz, keď som sa spamätal a išiel som naspäť domov cez to jalovcové a šalviové pole.

Povedal som to jednému môjmu priateľovi, kazateľovi. On povedal: "Billy, z toho sa zblázníš." Povedal: "To je diabol." A povedal: "S ničím takým sa nezahrávaj." Vtedy som bol baptistický kazateľ.

Dobre, išiel som za druhým moji starým priateľom. Sadol som si a porozprával som mu o tom a povedal som: "Brat, čo si o tom myslíš?"

On povedal: "No, Billy, poviem ti niečo. Verím, že ak budeš chcieť zachovať svoj život, káž len to, čo je tu v Biblii. Milosť Božiu a tak ďalej. Ja by som nešiel za takým niečím fanatickým ako to."

Povedal som: "Pane, nemám v úmysle ísť za niečím fanatickým. Chcem len zistiť, čo to je." On povedal: "Billy voľakedy v cirkvách mávali tieto veci, ale keď sa pominuli apoštolovia, tie veci sa tiež vytratil." A povedal: "Jediné, čo teraz máme, v čom sa prejavujú rôzne videnia takýchto vecí, to je špiritizmus, démoni."

Povedal som: "Ó, brat McKinney, myslíš to vážne?"

On povedal: "Tak veru."

Povedal som: "Ó, Bože, buď mi milostivý." Povedal som: "Ja ... Ó brat McKinney pomodlíš sa so mnou, aby Boh nedovolil, aby sa mi to ešte niekedy prihodilo? Vieš, že ja Ho milujem a nechcem v týchto veciach robiť niečo zlé. Pomodlíš sa so mnou?"

On povedal: "Pomodlím sa, brat Billy." A tak hneď tam sme sa pomodlili na tej fare.

Opýtal som sa niekoľkých kazateľov a odpovedali mi to isté. Potom som už mal strach pýtať sa ich, pretože by si mysleli, že som diabol. Nechcel som byť taký. V srdci som vedel, že niečo sa stalo. No to je všetko. V mojom srdci sa niečo stalo. A nechcel som byť taký. Nikdy!

Tak neskoršie po rokoch, jedného dňa som počul tam v Prvom Baptistickom zbore, kde som bol vtedy členom, počul som ako niekto hovoril: "Mali ste ísť tam včera večer a počuť tých fanatikov."

Pomyslel som si: "Fanatikov?" To bol môj priateľ, Walt Jonson, basový spevák. Opýtal som sa: "Čo to bolo, brat Walt?"

On povedal: "Banda tých letničných."

Opýtal som sa: "Čo?"

On povedal: "Letniční! Billy, keby si to bol videl, váľali sa takto po zemi a vyskakovali hore dole. Hovorili, že musia bľabotať v nejakých neznámych jazykoch, že bez toho nie sú spasení."

Opýtal som sa: "Kde to je?"

"Och, malé stanové zhromaždenie tam na druhej strane v Luisville. Farební ľudia, samozrejme."

Povedal som: "Ó, hmm."

A povedal: "Je tam veľa bielych."

Opýtal som sa: "A oni to tiež robia?"

Povedal: "Áno, tiež."

Povedal som: "Zaujímavé, ľudia sa pri niečom takom zmiešali. No, hádam budeme musieť mať také veci." Bolo to v nedeľu ráno, nikdy to nezabudnem. Jedol kúsok suchej pomarančovej kôrky lebo mu zle trávilo. Môžem to vidieť ako keby to bolo včera. Rozmýšľal som. "Bľabotajú, vyskakujú hore dole, aké náboženstvo budú mať nabudúce?" A tak som to nechal tak.

Neskoršie potom som stretol starého muža, možno je tu teraz na zhromaždení, alebo tu bol nedávno, nazýval sa John Ryan. Stretol som ho na mieste ... Starý človek s dlhou bradou a vlasmi, možno je tu. Myslím, že je z Benton Harbour, tu hore z Domu Dávidovho.

Oni mali v Louisville miesto. Snažil som sa nájsť tých ľudí.

Nazývali to Prorocká škola. Myslel som, že tam zjdem a uvidím čo sú zač. No, nikoho som nevidel váľať sa po zemi, ale mali nejaké zvláštne náuky. Tam som stretol tohoto starého človeka. Pozval ma, aby som prišiel ku nemu.

Išiel som na dovolenku. Bol som tam jeden deň. Cestou naspäť som sa u neho zastavil ale nebol doma, odišiel niekde do Indiánopolis. Jeho žena povedala, že ho tam Pán zavola.

Povedal som: "Chceš povedať, že si ho nechala takto odísť?"

Ona povedal: "Ó, on je Boží sluha." Chuderka, počul som, že zomrela pred niekoľkými týždňami. Bola mu oddaná. Ó, to bola žena aká má byť. Je to tak. Či konal správne alebo nesprávne, stále mal pravdu. No vedel som, že oni ...

No, on ... Brat Ryan, si tu? Nie je tu. Bol tu minule, však, chlapci?

No, oni žili z toho čo sa im dostalo a on nemal doma nič na jedenie. Je to tak. A ja som nachytil nejaké ryby na rybníku, či na jazere v Michigan a išiel som naspäť a prišiel som na to miesto. A oni nemali doma ani masť alebo olej na čom by si mohli pripraviť tie ryby. Povedal som: "On odišiel a nič ti tu doma nenechal."

Povedala: "Ó, ale on je Boží sluha, brat Bill."

Pomyslel som si: "Nech je požehnané tvoje srdce. Brat, budem stáť pri vás." Tak veru. "Keď si ty tak veľmi ceníš svojho muža, som hotový pridať sa a stáť zato pri vás." Tak veru. Potrebujem dnes viac takýchto žien a viac takých mužov, ktorí takto myslia o svojich ženách, Tak veru. Amerika by bola lepšia, keby manželia mali ku sebe takéto vzťah. V dobrom alebo v zlom stoja pri nich. Nebolo by toľko rozvodov.

Tak sme išli do ... Potom som išiel ďalej a cestou domov ... Bolo to zvláštne. Prechádzal som cez Mishiwaka. Videl som tam autá, stáli na ulici, oznamovali ... veľké nápisy na nich hovorili: "Jedine Ježiš." Pomyslel som si: "Čo ... Jedine Ježiš, to musí byť náboženské." A išiel som ďalej a tam to bolo na bicykli. "Jedine Ježiš." Na Kadilakoch, Fordoch T-model, na všetkom: "Jedine Ježiš." Pomyslel som si: "No, zaujímavé, čo to je?"

Tak som išiel za tým a zistil som, že to je náboženské zhromaždenie. Bolo tam tisíc päťsto alebo dvetisíc ľudí. Počul som, ako tam všetci kričali a vyskakovali a tak ďalej. Pomyslel som si: "Aha, tu budem vidieť čo znamená fanatik."

Mal som svojho starého Forda, viete, tvrdil som, že urobí tridsať

míľ za hodinu. Pätnásť tam a pätnásť naspäť, hore dole. Zišiel som s ním na kraj ... keď som našiel miesto na zaparkovanie, vrátil som sa pešo po ulici. Vošiel som dovnútra, poobzeral som sa. Všetci, ktorí mohli stáť, stáli. Musel som sa im dívať ponad hlavy. Vykrikovali a vyskakovali a padali a tak sa tam správali. Pomyslel som si: "Oh, hmm, čo sú to za ľudia."

Ale čím dlhšie som tam stál, tým lepšie som sa cítil. "Vyzerá to celkom dobre. No, na tých ľuďoch nie je nič zlého. Nie sú blázni." Rozprával som sa s niektorými. Boli to milí ľudia. Tak som si povedal ...

To je to zhromaždenie, kde som prespal vonku a potom som tam znovu prišiel na druhý deň. Počuli ste ma o tom rozprávať v mojom životnom príbehu. Bol som tam na pódiu so stopäťdesiatimi kazateľmi alebo ich bolo dvesto alebo možno viac a oni chceli, aby každý len vstal a povedal odkiaľ je. Ja som povedal: "Evanjelista William Branham, Jeffersonville, baptista," a sadol som si. Každý povedal odkiaľ je.

Tak na druhý deň ráno, keď som tam ... celú noc som spal vonku v poli a žehlil som si nohavice medzi dvoma sedadlami z Forda, viete ... Mal som staré, tenké, páskované nohavice a tričko. Tak na druhý deň ráno som išiel na to zhromaždenie v tričku. Išiel som ...

Mal som len tri doláre a musel som si kúpiť ešte toľko benzínu, aby som sa dostal domov. A potom som si kúpil nejaké rožky, také staré, viete, ale pre mňa boli dobré. A išiel som ku hydrantu, nabral som si pohár vody a celkom dobre som sa najedol. Tak som ich trochu namočil a mal som raňajky.

Mohol som jesť s nimi, oni jedli dva razy za deň. Ale nemohol som im dať žiadny príspevok, tak som ich nechcel využívať.

Tak potom, keď som tam prišiel na druhý deň ráno ... Musím vám povedať túto časť z toho. Prišiel som tam ráno a ten muž tam povedal: "Hľadáme Williama Branhama, mladého evanjelistu, ktorý bol tu včera večer na pódiu, je baptista. Chceme, aby dnes ráno priniesol posolstvo." Videl som, že ma tam chcú vyťahnuť, tá skupina ľudí, mňa baptistu. Tak som sa skrčil na svojom mieste. Mal som tenké páskované nohavice a tričko a ó, u nás duchovní nosili ... A ja som tam takto sedel. Tak on sa pýtal dva alebo tri krát. Sedel som tam pri nejakom farebnom bratovi.

Oni mali svoju náboženskú konferenciu na severe, pretože dole na juhu bola rasová segregácia. Tak to nemohli mať na juhu.

No zaujímalo ma, čo znamenalo toto "Jedine Ježiš". Myslel som

si: "Pokiaľ je to Ježiš, tak je to v poriadku. Nevadí, či je to ... ako je to, keď je to len On."

Tak som tam chvíľu sedel a pozoroval som ich. Oni ma ešte dva alebo trikrát volali. A tento farebný brat sa pozrel na mňa a povedal: "Nepoznáš ho?" Prišlo odhalenie. Nemohol som tomu človeku klamať, nechcel som.

Povedal som: "Pozri sa brat. Áno, poznám ho."

On povedal: "No tak ho choď zavolať."

Povedal som: "No, niečo ti poviem, brat. To som ja. Ale vidíš, pozri sa aké mám nohavice."

"Vstaň a choď tam."

A ja som povedal: "Nie, nemôžem tam ísť v takýchto nohavičiach."

Tým ľuďom to nevadí ako si oblečený."

Povedal som: "No, pozri sa, nepovedz to. Počuješ? Vidíš, mám na sebe tieto tenké páskované nohavice, nechcem tam tak ísť."

On sa tam opýtal: "Vie niekto niečo o Williamovi Branhamovi?"

On povedal: "Tu je. Tu je."

Och! Začervenal som sa. Viete, nemal som ani kravatu, a toto tričko, viete, s krátkymi rukávmi. Išiel som tam, uši mi horeli. Nikdy som nestál za mikrofónom.

A tak som tam vyšiel, aby som kázal a zobral som text, nikdy na to nezabudnem, "Ten bohatý človek pozdvihol v pekle oči a potom zaplakal." Mnohokrát beriem ako tému krátky text, tri slová ako napríklad: "Poďte vidzte človeka." "Veríš tomu?" alebo "On potom zaplakal." Začal som kázať. "Neboli tam žiadne kvety a on potom zaplakal. Nebolo tam žiadne modlitebné zhromaždenie a on potom zaplakal. Neboli tam deti a on potom zvolal. Žiadne piesne a on potom zaplakal." Potom som ja zaplakal.

Potom, keď to skončilo, ó oni ... všetci prišli ku mne a chceli, aby som u nich urobil evanjelizáciu. Myslel som si: "Oj, možno som už tým fanatikom!" Tak som si pomyslel: "Možno ..." Viete, boli to takí milí ľudia.

Vyšiel som von. Prišiel ku mne nejaký muž v kovbojských čizmách a s veľkým kovbojským klobúkom. Opýtal som sa: "Kto si?"

Povedal: "Som starší taký a taký z Texasu."

Pomyslel som si: "No, to vyzerá ..."

Vyšiel ďalší v takých pumpkách, viete, nosia to pri golfe, a mal na sebe sveter. Povedal: "Som reverend taký a taký z Floridy. Prišiel by si ..."

Pomyslel som si: "Som celkom doma, chlapče, v týchto tenkých páskovaných nohaviciach a v tričku. To je v poriadku."

Tak, počuli ste môj životný príbeh, kde o tomto hovorím, tak tu prestanem a poviem vám niečo, čo som ešte doteraz nehovoril. Prv sa vás chcem opýtať ... chcel som to obísť. Nikdy v živote som to ešte nehovoril verejne. Ak mi slúbite, že ma budete milovať a budete sa snažiť ma milovať, keď to poviem, tak ako ste ma milovali doteraz, zodvihnite ruky. No dobre. To je váš sľub, beriem vás za slovo.

Keď som ten večer sedel na tom zhromaždení, keď tam spievali svoje piesne a tleskali a spievali tú pieseň: "Ja viem to bola krv, ja viem, to bola krv." A behali hore dole pomedzi rady a iné a vykrikovali a chválili Boha, pomyslel som si: "To znie veľmi dobre." Začal som ...

A po celý čas sa odvolávali na Skutky. Skutky 2/4, Skutky 2/38, Skutky 10/49 a všetko to. Myslel som: "To je Písmo. Ja som to len doteraz takto nevidel." Ale moje srdce horelo. Myslel som si: "To je ohromné!" Keď som ich prvýkrát stretol, myslel som si, že je to skupina fanatikov. A myslel som si: "Och, joj!" A teraz, to je skupina anjelov. Vidíte. Rýchle som zmenil svoj názor.

Tak na druhý deň ráno, keď mi dal Pán túto veľkú príležitosť, aby som išiel a mal tieto zhromaždenia, rozmýšľal som: "Ó, pôjdem s touto skupinou ľudí! To musí byť nejaký druh toho, čo ľudia nazývajú "vykrikujúci metodisti." Len trochu pokročilejší. Možno, že to je to. A tak som si myslel: "Dobre, celkom sa mi to páči. Je na nich niečo, čo sa mi páči. Sú pokorní a milí."

Jedno som nemohol pochopiť, to hovorenie v jazykoch. To ma zaujímalo. Bol tam jeden človek, povedzme, že sedel tu a druhý tam. Boli to vedúci tej skupiny. Tento jeden povstal a hovoril v jazykoch, ten to vykladal a hovoril veci ohľadne toho zhromaždenia a tak ďalej. Pomyslel som si: "Ó, musím na to prísť!" Potom zase naopak, ten hovoril a tento vykladal. Každý mohol hovoriť v jazykoch a vykladať. Tí ostatní v tom zbore tiež hovorili, ale to nevyzeralo, že príde výklad ako pri týchto dvoch. No, videl som ich sedieť spolu a myslel som si: "Ó, to musia byť anjeli!" Kým tam sedeli ...

Čokoľvek to bolo (viete), čo som nevedel porozumieť, prichádzalo

to na mňa. A mám spôsob ako poznať veci, ak mi ich Pán chce dať poznať. Viete? A ja som ne ... Preto hovorím, že som toto nehovoril verejne. Ak ozaj chcem niečo zistiť, Pán mi obyčajne hovorí o týchto veciach. Na to je ten dar, viete. Tak nemôžete to vyhadzovať pred ľuďmi, to by bolo ako hádzanie periel pred svine. To je posvätná, svätá vec a nechcete to tak robiť. Tak Boh ma bude brať na zodpovednosť. Keď hovorím s bratmi a tak ďalej, nesnažím sa nájsť na bratovi niečo zlé.

Raz som sedel pri stole s jedným človekom, objal ma a povedal: "Ó, brat Branham, ja ťa milujem." Cítil som ako sa niečo pohybuje. Pozrel som sa na neho. Há! Nemusel mi to povedať. Poznal som, že to nie je tak, ako to hovorí. Pretože tam to bolo. Bol to úplný pokrytec a tu ma objímal.

Povedal som: "Dobre", a odišiel som. Nechcel som to vedieť. Radšej by som ho poznal len takýmto spôsobom, ako ho poznám, ako svojho brata a nechal to tak. Nech Boh urobí to ostatné. Rozumiete? Nechcem poznať tie veci.

A mnohokrát pri týchto veciach, nemusí to byť v zbore. Môžem sedieť v izbe, v reštaurácii a Duch Svätý mi povie veci, ktoré sa majú stať. Hneď tu sú ľudia, ktorí vedia, že je to pravda. Budem sedieť doma a poviem: "Daj si pozor, za chvíľu príde auto. Bude tam ten a ten človek. Pozvite ich dovnútra, pretože Pán povedal, že tu budú." Keď pôjdeme po ulici stane sa určitá vec. Dávajte pozor tam na križovatke, pretože sa skoro zrazíte." Stále, presne! Tak nechcete sa príliš do toho púšťať, pretože ... Môžete to používať, to je dar Boží, ale musíte dávať na to pozor, čo s tým robíte. Boh vás bude brať na zodpovednosť.

Pozrite sa na Mojžiša. Mojžiš bol muž poslaný od Boha. Veríte tomu? Predurčený, vopred ustanovený a bol prorok. Boh ho tam poslal. Povedal: "Choď a hovor tej skale." Potom , keď už bola udratá. Povedal: "Choď a hovor tej skale a ona vydá vodu."

Ale Mojžiš tam išiel nahnevany a udral tú skalú. Voda nevyšla, znovu ju udral a povedal: "Vy buriči! Či vám azda z tejto skaly vyvedieme vodu?"

Vidíte čo Boh urobil? Voda vyšla, ale povedal: "Vystúp sem hore, Mojžiš." To bol koniec toho. Vidíte? Musíte dávať pozor na tieto veci, čo robíte s Božskými darmi.

Tak ako nejaký kazateľ. Dobrý mocný kazateľ vystupuje a káže, len aby vybral peniaze. Boh ho bude brať za to na zodpovednosť. Je to tak. Musíte dávať pozor, čo robíte s Božskými darmi. Alebo sa bude snažiť získať nejakú veľkú nadradenosť alebo veľké meno pre nejakú

cirkev alebo veľké meno pre seba. Ja by som mal radšej dve alebo tri večerné zhromaždenia a odišiel niekde inde a bol pokorný a ponížený. Viete, čo mám na mysli. Tak veru. Zostávajú stále na svojom mieste, tam kde môže Boh položiť na vás svoju ruku.

Tu sa jedná teraz o vnútorný život. Pamätajte!

Tak vtedy, myslel som si: "Dobre, vyjdem von." Bol som proste z týchto ľudí taký znepokojený. Pomyslel som si: "Zistím, čo sú to za ľudia." Vonku na dvore, keď skončilo zhromaždenie, stále som ich hľadal. Obzeral som sa. Stretol som jedného z nich, prihovril som sa: "Dobrý deň, pane?"

Odpovedal: "Dobrý deň! Ty si ten mladý kazateľ, ktorý dnes ráno kázal?"

Vtedy som mal 23 rokov. Povedal som: "Áno."

A on povedal: "Ako sa voláš?"

Povedal som: "Branham. A vy?"

A on sa mi predstavil. Pomyslel som si: "No, keby som len teraz mohol nadviazať kontakt s jeho duchom." A ani som nevedel, čo sa deje. Povedal som: "Vy tu máte niečo, čo ja nemám."

On povedal: "Dostal si Ducha Svätého, potom keď si uveril?"

Povedal som: "No, ja som baptista."

Povedal: "Ale prijal si Ducha Svätého, keď si uveril?"

Ja na to: "No, brat, čo tým myslíš? Nemám to, čo vy všetci tu máte, to viem. Pretože vy máte niečo, čo vyzerá mocné a tak ..."

Povedal: "Hovoril si niekedy v jazykoch?"

Povedal som: "Nie."

- Tak ti rovno poviem, že nemáš Ducha Svätého.

- No, ak to je to, čo treba, aby som mal Ducha Svätého, tak to nemám.

A tak on povedal: "Ak si nehovoril v jazykoch, tak to nemáš."

A ďalej sme sa takto rozprávali. Opýtal som sa: "Kde to môžem získať."

- Choď tam dovnútra a začni hľadať Ducha Svätého.

Dával som pozor. Viete. On nevedel čo robím, ale ... Viem, že mal

trochu zvláštny pocit, pretože ... oči sa mu začali trochu lesknúť, keď sa na mňa díval. Ale bol to skutočný kresťan. Bol úplným, stopercentným kresťanom. Je to tak. Dobre, pomyslel som si: "Chvála Bohu, tu to je! Musím ísť niekde ku tomu oltáru."

Vyšiel som, obzeral som sa a myslel som si: "Nájdem toho druhého." A keď som ho našiel a začal som sa s ním rozprávať, povedal som: - Dobrý deň.

- Povedz do akej cirkvi patríš? Vraveli, že si baptista.

- Áno.

- Nemáš Ducha Svätého, však?

- No, neviem.

- Hovoril si niekedy v jazykoch?

- Nie.

- Tak ho nemáš.

- No, viem, že nemám to, čo vy všetci máte. To viem. Ale brat môj, skutočne to chcem.

- No, tam je pripravený bazén.

- Ja som už pokrstený. Ale ešte som neprijal to, čo vy všetci máte. Máte niečo čo skutočne chcem.

- No to je dobre.

Snažil som sa ho chytiť, viete. Keď sa mi nakoniec podarilo zachytiť jeho ducha (to bol teraz ten druhý muž), ak som niekedy hovoril s upadnutým pokrytcom, tak toto bol jeden z nich! On žil ... Jeho žena bola čiernovlasá a on žil s blondínou a mal s ňou dve deti. Pil, preklíňal, chodil po krčmách a všetko ďalšie a pritom bol tam a hovoril v jazykoch a prorokoval.

Potom som povedal: "Pane odpusť mi." Odišiel som domov. Je to tak. A povedal som: "Nemôžem jednoducho pochopiť ... Nemôžem tomu rozumieť. To vyzerá, akoby ten požehnaný Duch Svätý padal na toho pokrytca? To nemôže byť! Vylúčené!"

Potom dlhý čas som to skúmal a plakal. Myslel som si, že keby som s nimi mohol ísť, možno by som zistil, čo to všetko znamenalo. Tento tu je skutočný kresťan a tam ten skutočný pokrytec. Rozmýšľal som vtedy: "Ó, čo to má znamenať?" Povedal som: "Bože, možno že so mnou nie je niečo v poriadku." Povedal som si, lebo som

fundamentalista: "To musí byť v Biblii. Musí."

Pre mňa všetko čo funguje, musí pochádzať z tejto Biblie, inak je to falošné. Musí to pochádzať stádeťo. Musí to byť potvrdené v Biblii, nie len na jednom mieste ale musí to prechádzať cez celú Bibliu. Musím tomu veriť. Musí to zapadať a viazať sa s každým písmom. Inak tomu neverím. A potom, pretože Pavel povedal: "Keby prišiel anjel z neba a kázal iné evanjelium, nech je prekliaty." Tak verím Biblii.

A povedal som: "V Biblii nič také nemôžem vidieť."

Po dvoch rokoch, keď som stratil svoju ženu a všetko, bol som tam hore v Green Mill, na svojom starom mieste a modlil som sa tam. Bol som tam vo svojej jaskyni dva alebo tri dni. Dva dni. Vyšiel som von, aby som sa trochu nadýchal, aby som sa nadýchal čerstvého vzduchu. A keď som vyšiel, Bibliu som mal položenú na zemi, na konci zvaleného kmeňa, hneď ako sa vchádzalo dovnútra. Ležal tam vyvrátený strom, mal takú rózsochu. A tá rózsocha ležala takto hore a kmeň dole. A ja som sedel obkročmo na tom kmeni a v noci som tam ležal a díval som sa takto hore na oblohu. Ruky som mal takto hore a niekedy som tam takto zaspal, rovno na tom kmeni. Modlil som sa. Bol som tam niekoľko dní, nejedol som ani nepil, len som sa tam modlil. Vyšiel som von, aby som sa nadýchal čerstvého vzduchu, von z tej jaskyne. Bolo tam chladno a vlhko.

Tak som vyšiel a tam ležala moja Biblia, kde som ju položil deň predtým a bola otvorená v Liste Židom, 6. kapitola. Začal som to tam čítať: "Zanechajme ... nesme sa k dokonalosti a nekladme zase základu pokánia a mŕtvych skutkov a viery v Boha," a tak ďalej. "Lebo je nemožné pre tých, ktorí už raz boli osvietení a stali sa účastníkmi nebeského daru a povolání," a tak ďalej. Ale povedal: "Ale rodí trne a bodľače, je nesúca a je blízka zlorečenstva, ktorej koniec je ... ktorá pije dážd', ktorý často prichádza na ňu ... pre ktorých sa obrába ... je blízka zlorečenstva s trňami a bodliakmi, ktorej koniec je, aby bola spálená."

A niečo zašumelo: "Fffííí!"

Pomyslel som si: "Tu to je. Hneď teraz budem počuť čokoľvek ... On ma tu zobudil, chce mi práve teraz dať videnie." Čakal som tam na konci toho kmeňa a čakal. Vstal som a pochodil som sem a tam, hore dole. Znovu naspäť, nič sa nestalo. Vošiel som naspäť do mojej jaskyne, nič sa nestalo. Stál som tam a rozmýšľal som: "No, čo toto znamená?"

Znovu som vyšiel ku svojej Biblii a znovu to ku mne prišlo. Zodvihol som ju a rozmýšľal som: "Čo tam je, čo On chce, aby som

čítal?" Čítal som ďalej o pokání a viere v Boha a tak ďalej a čítal som ďalej, kde bolo povedané: "dážď, ktorý často prichádza na zem, aby ju zavlažoval a pripravoval na to na čo je tu určená, ale ktorá rodí trnie a bodľač je blízka zlorečenstva, ktorej koniec je, aby bola spálená." Ó, až to so mnou zatriaslo!

A pomyslel som si: "Pane, či mi chceš dať videnie, že čo ..." Bol som tam kvôli niečomu inému, za čo som Ho prosil.

A vtedy som zrazu uvidel pred sebou svet ako sa otáča a celá zem bola zoraná. A tu išiel človek v bielom, mal zodvihnutú hlavu a taktó rozsieval semeno. A keď odišiel, len čo zašiel za kopec, išiel za ním muž oblečený v čiernom, hlavu mal zohnutú dole a rozsieval semeno. A keď to dobré semeno vyrástlo, to bola pšenica. A keď vyrástlo to zlé semeno, to bol kúkol'.

A potom prišla na zem veľká suchota a pšenica mala ovisnutú hlavu, skoro na zahynutie, chcela vodu. Videl som všetkých tých ľudí zo zodvihnutými rukami, ako sa modlili ku Bohu, aby poslal vodu. Kúkol', mal sklonenú hlavu, prosili o vodu. A vtedy prišli veľké mraky a začal sa liať dážď. A keď sa to stalo, tá malá pšenica, ktorá bola celá zohnutá urobila: "šup," a narovнала sa. A ten kúkol', ktorý stál hneď vedľa nej urobil: "šup," a tiež sa narovnal.

Pomyslel som si: "No, čo toto znamená?"

Potom tu ku mne prišlo, Tam to je. Ten istý dážď, ktorý dáva rast pšenici, spôsobuje, že rastie aj kúkol'. A ten istý Duch Svätý môže padať na skupinu ľudí a tiež môže žehnať pokrytca tak isto, ako žehná tých iných. Ježiš povedal: "Podľa ich ovocia ich poznáte." Nie podľa toho či kričia, či sa radujú, ale podľa ich ovocia ich poznáte.

Povedal som: "Tu to je! Pane, mám to. Potom je to skutočne pravda." Tento človek ... Môžete mať dary bez toho, aby ste poznali Boha.

Tak potom - vtedy som mal kritický postoj voči hovoreniu v jazykoch, viete. Ale jedného dňa, potom keď mi to Boh potvrdil ...

Krstil som tam dole v rieke, mojich prvých obrátených, v rieke Ohio a keď som krstil sedemnástu osobu, keď som začal krstiť, povedal som: "Otče, keď ho ja pokrstím vodou, Ty ho pokrsti Duchom Svätým." A začal som ho ponárať do vody.

A práve vtedy prišiel z neba nado mnou vietor a prišlo tam to Svetlo, svietilo dole. Na brehu boli stovky a stovky ľudí, rovno o druhej popoludní, v júni. A zastalo to vo vzduchu rovno nado mnou a Hlas z

toho prehovoril a povedal: "Ako bol poslaný Ján Krstiteľ, aby predzvestoval prvý príchod Kristov, ty máš Posolstvo, ktoré bude niesť predzvesť druhého Kristovho príchodu." Vystrašilo ma to na smrť.

Išiel som naspäť a všetci tí ľudia, zlievači a všetci, lekárnik a všetci na brehu. To popoludnie som krstil okolo dvesto alebo tristo ľudí. Keď mi pomohli vyjsť, vytiahli ma z vody, diakoni a ostatní, pýtali sa ma: "Čo znamenalo to svetlo?"

Veľká skupina farebných ľudí z baptistického zboru *Gileádsky Vek* a zo zboru *Osamelá Hviezda* tam dole a mnohí z nich tam boli. Začali kričať, keď videli čo sa deje, ľudia omdlievali.

Jedno dievča, ktoré tam bolo v člne a ja som chcel, aby odišla, sedela tam v plavkách, učiteľka nedelnej školy z jednej cirkvi. Povedal som jej: "Margie, mohla by si odísť?"

Povedala: "Billy, ja nemusím odísť."

Povedal som: "Máš pravdu, nemusíš, ale na tvojom mieste, by som mal toľko úcty pred evanjeliom, že by som odišiel, keď tu krstím."

Ona povedala: "Ja nemusím."

A keď tam sedela a chichotala a smiala sa zo mňa, keď som krstil, pretože neverila v krst a potom, keď ten anjel Pánov zostúpil dole, padla dole tvárou v tom člne. Dnes je to dievča v blázinci. Tak s Bohom sa proste nemôžete zahrávať. Rozumiete? No potom neskoršie ... Pekné dievča, potom začala piť, niekto ju udrel fľašou z piva a celú tvár mala porezanú. Och, vyzerala strašne! A to sa stalo.

A potom cez celý život som to videl, videl som ako sa to pohybuje, vídal som tie videnia, ako sa dejú tie veci. Potom, trochu neskoršie, stále ma to tak veľmi trápilo a každý mi hovoril, že je to zlé. Odišiel som na svoje obľúbené miesto, kde som sa stále chodieval modliť. Bez ohľadu, ako veľmi som sa stále modlil, aby to už ku mne neprichádzalo, aj tak to prichádzalo. A tak som bol proste ... Bol som revírnikom v štáte Indiána. Prišiel som domov a tam sedel muž, brat môjho pianistu zo zboru. Povedal: "Billy išiel by si dnes popoludní so mnou do Madisonu?"

Povedal som: "Nemôžem, musím ísť na lesnú správu."

Prechádzal som práve okolo domu, odpínal som si opasok, opasok s pištoľou a tak ďalej, vyhňal som si rukávy. Bývali sme v malom dvojizbovom dome. Chcel som sa umyť a pripraviť sa na jedlo. Umyl som sa a išiel som okolo domu popod veľký javor a zrazu niečo

urobilo: "Fffííí!" Skoro som omdlel. Pozrel som sa a vedel som, že znovu to bolo To.

Sadol som si na schody a on vyskočil z auta a bežal ku mne. Povedal: "Billy, či omdlievaš?"

Povedal som: "Nie."

On povedal: "Čo sa deje, Billy?"

Povedal som: "Neviem. Len chod' brat, to je v poriadku. Ďakujem."

Vyšla moja žena a priniesla pohár vody. Povedala: "Drahý, čo sa stalo?"

Povedal som: "Nič, drahá."

Tak povedala: "Poď ďalej, jedlo je pripravené." A objala ma a snažila sa mi pomôcť vojsť.

Povedal som: "Drahá, chcem ti niečo povedať. Zavolaj im a povedz, že dnes popoludní tam neprídem." Povedal som: "Méda, drahá, viem vo svojom srdci, že milujem Ježiša Krista. Viem, že som prešiel zo smrti do života. Ale nechcem, aby diabol mal niečo so mnou spoločné." A povedal som: "Už to takto ďalej nevydržím, som väzeň. Po celý čas, keď sa táto vec deje a takéto veci a prichádzajú tieto videnia, a tak ďalej, alebo čokoľvek to je ... (to čo sa mi stávalo, nevedel som, že to bolo videnie, nenazýval som to videnie.) Povedal som: "To niečo ako tranz. Neviem čo to je. Drahá, nechcem sa s tým zahrávať, ľudia mi hovoria, že je to diabol a ja milujem Pána Ježiša."

Ona povedala: "Ó, Billy, nemôžeš počúvať na to čo hovoria ľudia."

Povedal som: "Ale, drahá, pozri sa na ostatných kazateľov. Ja to nechcem. Pôjdem na svoje miesto do lesov. Mám okolo pätnásť dolárov, staraj sa o Billyho." Billy bol vtedy len malý chlapec, malý chlapec. Povedal som: "Zober to ... To je dosť pre teba a pre Billyho, aby ste na chvíľu mali z čoho žiť. Zavolaj im a povedz, že zajtra sa možno vrátim a možno že sa nevrátim. Ak by som sa za päť dní nevrátil, nech vezmú iného na moje miesto." A povedal som: "Méda, neprídem z tých lesov, až kým mi Boh nesľúbi, že zoberie túto vec odo mňa a už nedovolí, aby sa to opakovalo." Predstavte si tú nevedomosť v akej človek môže byť!

Ten večer som odišiel tam hore, išiel som do starej chaty. Na druhý deň, bolo už dosť neskoro, na druhý deň som sa vybral hore do

svojho tábora, hore do ... ďalej za tou horou alebo kopcom a tam hore do lesov. Myslím, že ani FBI by ma tam nenašlo. Tak táto malá stará chata ... Modlil som sa celé to popoludnie, kým nebola ešte taká veľká tma. Modlil som sa a čítal som si tam v Biblii, kde bolo povedané: "Duch prorokov sa podriaďuje prorokovi." Nemohol som tomu rozumieť. Tak už bolo príliš tma v tej malej starej chate.

Zvykol som tam klásť pasce, keď som bol chlapec, mal som tam natiahnutý silón, chytal som ryby a zostával som tam celú noc. Proste bola tam malá, stará, rozpadnutá búdka, ktorá tam bola roky. Možno niekomu patrila prv ako sa celá takto rozpadla.

A tak som tam proste čakal. Myslel som si: "Dobre." Prešla prvá, druhá, tretia hodina ráno. Chodil som hore dole, sem a tam. Sadol som si tam na malú stoličku ... nie na stoličku, na malú škatuľu. Sedel som tam a rozmýšľal som: "Ó, Bože, prečo mi toto robíš?" Povedal som: "Otče, vieš že ťa milujem. Vieš, že ťa milujem! A ja nechcem byť posadnutý diablom. Nechcem, aby sa mi stávali tieto veci. Prosím, Bože, sprav, aby sa mi to už nikdy nestalo."

Povedal som: "Milujem ťa. Nechcem ísť do pekla. Aký zmysel by malo to, že kážem a snažím sa a vynakladám námahu, ak som v blude? A nie len seba vediem do pekla, ale zvädzam tisíce iných." Alebo stovky iných v tom čase. A povedal som ... Mal som veľkú službu. Povedal som: "Nechcem, aby sa mi to znovu prihodilo."

A sedel som tam na tom sedadle. Sedel som len, och v takejto pozícii, takto. A zrazu som videl v tej miestnosti mihotať svetlo. Myslel som si, že niekto tam ide s lampášom. Rozhliadol som sa a pomyslel som si: "No ..." A tu to bolo, rovno predou mnou. Staré drevené dosky na podlahe. A tam to bolo, rovno predou mnou. V rohu bola stará bubnová pec, z ktorej bola odtrhnutá vrchná časť. A rovno tu na podlahe bolo to svetlo a ja som si pomyslel: "No, kde to je? To nemôže prichádzať ..."

Pozrel som sa okolo. A to bolo nado mnou, toto isté svetlo, rovno tam nado mnou, takto tam viselo. Krúžilo ako oheň takej smaragdovej farby a robilo: "Fffííí, fffííí, fffííí!" Takto, rovno nad tým. Díval som sa na to a rozmýšľal som: "Čo to je?" Vystrašilo ma to.

Počul som niekoho prichádzať, /Brat Branham napodobňuje akoby niekto kráčal./, proste kráčal, len bol bosý. Videl som nohy muža ako prichádza. V tej miestnosti bola všade tma, iba rovno tu to svietilo dole. A videl som nohy muža ako prichádza. A keď vošiel do tej miestnosti, priblížil sa, bol to muž asi ... vyzeral na okolo deväťdesiat kíl (dvesto funtov). Ruky mal takto zložené. Videl som to vo forme víru,

počul som ako to ku mne hovorilo a videl som to vo forme svetla ale prvý krát som videl jeho podobu. Pristúpil ku mne, celkom blízko.

No, hovorím to úprimne, priatelia, myslel som, že mi vypovie srdce. Len si predstavte! Vžite sa do toho, budete sa cítiť tak isto. Možno si ďalej na ceste ako ja, možno si dlhšie kresťanom, ale takto by si sa pri tom cítil. Pretože stovky a stovky krát ma to už navštívilo ale stále, keď sa On približuje, tak ma to ochromuje. Niekedy som skoro ...Skoro strácam vedomie, taký som slabý, keď odchádzam z pódia, mnoho krát. Keby som tam zostal príliš dlho, úplne by som sa zrútil. Vozia ma okolo aj niekoľko hodín a ani neviem, kde som. Neviem to vysvetliť. Čítajte v Biblii a ona vám to vysvetlí, čo to je. Písmo tak hovorí!

Tak som tam sedel a díval som sa na neho. Takto som zodvihol ruku. On sa díval rovno na mňa, veľmi príjemne. Mal skutočne hlboký hlas a povedal: "Neboj sa, som poslaný z prítomnosti Všemohúceho Boha." A keď to povedal, ten hlas, to bol ten istý hlas, ktorý ku mne hovoril, keď som mal dva roky, po celý čas odvtedy. Poznal som, že to bol on. A pomyslel som si: "No ..."

A počúvajte toto. Počúvajte ten rozhovor. Hovorím to najlepšie ako môžem, úmyselne, slovo za slovom, pretože to poznám naspamäť.

On ... Ja som povedal ... Díval som sa takto na neho. On povedal: "Neboj sa," práve takto potichu, povedal: "som poslaný z prítomnosti Všemohúceho Boha, aby som ti povedal, že tvoje zvláštne narodenie ..." Keď viete ako som sa tam narodil. To isté svetlo zastalo nado mnou, keď som sa narodil. A tak On povedal: "Tvoje zvláštne narodenie a neporozumený život, to malo ukázať na to, že máš ísť do celého sveta a modliť sa za chorých ľudí." A povedal: "A bez ohľadu na to aké budú ich choroby ..." A on vymenoval (Boh, ktorý je mojím sudcom vie), že on vymenoval rakovinu. Povedal: "Nič ... Keď dovedieš ľudí k tomu, aby ti verili a budeš úprimný, keď sa budeš modliť, nič neobstojí pred tvojimi modlitbami, ani rakovina." Vidíte? "Keď dovedieš ľudí k tomu, aby ti verili."

A videl som, že on nie je môj nepriateľ, on je môj priateľ. Nevedel som či - či zomieram alebo čo sa deje, keď takto prichádzal ku mne. Povedal som: "Dobre, pane. Ja som ..." Čo som vedel o uzdravovaniach a o takýchto veciach, o tých daroch? Povedal som: "No, pane, ja som biedny človek." A povedal som: "Som medzi svojimi ľuďmi. Žijem medzi svojimi ľuďmi, ktorí sú biedni. Som nevzdelaný." A povedal som: "Nebudem schopný, oni by mi nerozumeli. Nebudú ma počúvať."

A on povedal: "Ako prorokovi Mojžišovi boli dané dva dary," či vlastne, "znamenania, aby potvrdili jeho službu, tak aj tebe budú dané dva - tak aj tebe sú dané dva dary, aby potvrdili tvoju službu." On povedal: "Jeden z nich bude to, že osobu, za ktorú sa budeš modliť, chytíš za ruku, tvojou ľavou rukou za ich pravú," a povedal: "potom len stoj potichu a to bude mať ... tam bude telesný efekt, ktorý sa zjaví na tvom tele." A povedal: "Potom sa modli. A keď to zmizne, tak tá choroba opustila toho človeka. Ak to nezmizne, popros len o požehnanie a choď ďalej."

"Dobre," povedal som: "Pane, bojím sa, že ma neprijmú."

On povedal: "A tá ďalšia vec bude, ak na to ľudia nebudú počúvať, potom budú počúvať na toto." Povedal: "Potom sa stane, že budeš poznať ešte aj tajomstvá ich srdca." Povedal: "Toto budú počúvať."

"Dobre," povedal som, "Pane, kvôli tomu som tu. Moji duchovní mi povedali, že tieto veci, ktoré ku mne prichádzali, sú falošné."

On povedal: "Kvôli tomuto si sa narodil na tento svet." (Vidíte? Dary a povolania sú neodvolateľné.) On povedal: "Kvôli tomuto si sa narodil na tento svet."

A ja som povedal: "Dobre, pane, ale moji duchovní mi povedali, že to je zlý duch." A povedal som: "Oni ... Kvôli tomu sa tu modlím."

A tu je to, čo mi on citoval. On mi ukázal príchod Pána Ježiša, pri jeho prvom príchode. A ja som povedal ...

Tá zvláštna vec bola, priatelia ... Dobre, tu sa na chvíľu zastavím a vrátim sa naspäť. Čo ma vystrašilo viac než čokoľvek, stále keď som stretol veštca, oni poznali, že niečo sa stalo. A to bolo ... to ma skoro zabilo.

Napríklad, jedného dňa sme s mojimi bratrancami išli cez nejaký zábavný park, boli sme len chlapci, išli sme okolo. A tam sedela nejaká veštica, v jednom z tých stanov, mladá pani, pekne vyzerajúca mladá pani, sedela tam. A my všetci sme išli, prechádzali sme okolo. Ona povedala: "Hej ty, pod' sem na chvíľu!" A my traja chlapci sme sa otočili. A ona povedala: "Ty v tom páskovanom svetri." To som bol ja.

A ja som povedal: "Áno pani?" Myslel som si, že možno chce, aby som jej priniesol kolu alebo niečo také. A to bola mladá žena, možno okolo dvadsať ročná alebo tak nejak, sedela tam. A prišiel som a povedal som: "Áno, pani, čím vám môžem poslúžiť?"

A ona povedala: "Počúvaj, či vieš, že ide za tebou svetlo? Narodil si sa pod určitým znakom."

Povedal som: "Čo tým myslíte?"

Ona povedala: "No, narodil si sa pod určitým znakom. Ide za tebou svetlo. Narodil si sa pre Božské povolanie."

Povedal som: "Daj mi pokoj, žena."

Odišiel som, pretože moja matka mi stále hovorila, že tie veci sú od diabla. Mala pravdu. Tak som ... To ma vystrašilo.

A jedného dňa, keď som bol revírnikom, išiel som na autobus. Nasadol som. Stále sa mi zadalo, že som vystavený duchom. Stál som tam a za mnou stál tento námorník. Ja som išiel tam hore na obchôdzku a išiel som autobusom hore do Henrywille Forestry. Mal som nejaký zvláštny pocit. Obzrel som sa okolo a tam sedela nejaká veľká zavalitá žena, pekne oblečená. Povedala: "Dobrý deň."

Odpovedal som: "Dobrý deň."

Myslel som si, že je to len žena, viete, ktorá rada hovorí, tak som len ... Povedala: "Rada by som sa s vami chvíľu porozprávala."

Povedal som: "Prosím?" A obrátil som sa.

Ona povedala: "Vedeli ste o tom, že ste sa narodili pod znakom?"

Pomyslel som si: "Ďalšia z tých smiešnych žien." A tak som sa len ďalej díval von oknom. A nepovedal som ani slovo.

Ona povedala: "Mohla by som sa chvíľu s vami porozprávať?" A ja som sa ďalej ... Ona povedala: "Nesprávajte sa tak."

Díval som sa ďalej pred seba. Myslel som si: "To nie je slušné."

Ona povedala: "Rada by som sa s vami chvíľku porozprávala."

Ďalej som sa díval pred seba a nevenoval som jej žiadnu pozornosť. Hneď som si myslel: "Uvidím, či bude hovoriť to isté čo tí ostatní." Obrátil som sa a pomyslel som si: "Ó." Roztriaslo ma to, viem, pretože som nerád na to myslel. Obrátil som sa.

Ona povedala: "Mala by som sa hádam radšej predstaviť." Povedala: "Som astrológ."

Povedal som: "Myslel som si, že ste niečo také."

Ona povedala: "Idem do Chicaga navštíviť svojho syna, ktorý je baptistickým kazateľom."

Povedal som: "Áno, pani."

Ona povedala: "Povedal vám už niekto niekedy, že ste sa narodili pod znakom?"

Povedal som: "Nie, pani." No, klamal som jej tam a povedal som ... chcel som len vedieť čo povie. A ona povedala ... Povedal som: "Nie, pani."

A ona povedala: "Ne ... Nepovedali vám to ešte žiadni kazatelia?"

Povedal som: "Nemám nič spoločného s kazateľmi."

A ona povedala: "Hm."

Povedal som ... ona mi povedala ... Povedal som : "No..."

On povedala: "Keď vám poviem presne kedy ste sa narodili, budete mi veriť?"

Povedal som: "Nie pani."

A ona na to: "No, môžem vám povedať kedy ste sa narodili."

Povedal som: "Ja tomu neverím."

A ona povedala: "Narodili ste sa 6. apríla 1909 o piatej hodine ráno."

Povedal som: "To je pravda. Ako to viete? Povedzte tu tomuto námorníkovi, kedy sa on narodil."

Ona povedala: "To nedokážem."

A ja som povedal: "Prečo? Ako to viete."

"Pozrite sa pane." Povedala, keď začala teraz hovoriť o tej astronómii, povedala: "Každých toľko a toľko rokov ..." Povedala: "Pamätáte sa, keď prišla tá ranná hviezda, ktorá viedla tých mudrcov ku Ježišovi Kristovi?"

Viete, trochu som sa vyhovárал, povedal som: "O náboženstve nič neviem."

A ona povedala: "Dobre, počuli ste o tých mudrcoch, ktorí prišli navštíviť Ježiša."

Povedal som: "Áno."

A ona povedala: "No, kto to boli tí mudrci?"

"Ó." Povedal som: "To boli proste mudrci, to je všetko, čo viem."

Ona povedala: "No, čo to boli mudrci?" Povedala: "To isté čo som ja, astrológovia, pozorovatelia hviezd, tak ich nazývali." A povedala: "Viete, prv ako Boh niečo robí na zemi, On to vždy oznámi na nebi a potom na zemi."

A ja som povedal: "Neviem."

A ona povedala: "No ..." Vymenovala dve alebo tri, dve ... tri hviezdy, ako Mars, Jupiter a Venuša. Nie tieto, ale ona povedala: "Oni prekrížili svoje dráhy a zišli sa spolu a vytvorili ... : Povedala: "To boli traja mužovia, ktorí sa tam prišli stretnúť s Pánom Ježišom a jeden z nich bol z rodu Chama a druhý z rodu Sema a ten ďalší z Jafeta." A povedala: "Keď sa spolu zišli v Betleheme, tie tri hviezdy z ktorých pochádzali ... Každá osoba na zemi," povedala: "Oni mali niečo spoločné s tými hviezdami." Povedala: "Opýtajte sa toho námorníka, keď vychádza mesiac a ukazujú sa nebeské planéty, či s tým nesúvisí príliv a odliv?"

Povedal som: "To sa ho nemusím pýtať, to viem."

A ona povedala: "Vaše narodenie má niečo spoločné hore s tými hviezdami."

A ja som povedal: "No, to neviem."

A ona povedala: "No, títo traja mudrci prišli, keď tieto tri hviezdy, keď oni ... Oni prišli z rôznych smerov a stretli sa v Betleheme. A hovorili čo objavili a konzultovali a jeden bol z rodu Chama, Sema a Jafeta, traja Noeho synovia." A povedala: "Potom prišli a poklonili sa Pánovi Ježišovi Kristovi. Keď prišli, priniesli dary a dali mu ich."

A povedala: "Ježiš Kristus povedal vo svojej službe, že keď toto evanjelium bude kázané celému svetu (Ľuďom Chama, Sema a Jafeta), že potom On znovu príde." A povedala: "Tieto planéty, nebeské planéty, keď sa pohybujú ..." Povedala: "Oni sa rozišli. Odtedy ich nebolo na zemi takto poznať. "Ale" povedala, "každých toľko a toľko storočí oni takto križujú svoje dráhy." (Keby tu bol nejaký astronóm, on by možno vedel o čom ona hovorila, ja nie.) Tak keď ona hovorila ... Povedala: "Oni sa takto križujú." A povedala: "Na pamiatku toho najväčšieho daru, ktorý bol kedy daný ľudstvu, keď Boh dal svojho Syna. Keď sa tieto planéty znovu skrižia," povedala: "On na zem posielal ďalší dar." A povedala: "Vy ste sa narodili v čase toho skríženia." Povedala: "Preto to viem."

No, ja som povedal: "Pani, poprvé, ničomu z toho neverím. Nie som nábožný a nechcem už viac o tom počuť!" Odišiel som. A tak som

sa jej hneď zbavil. Vystúpil som.

A vždy ... keď som narazil na niekoho z nich, vždy to tak bolo. Myslel som si: "Prečo to tí diabli robia?"

A kazatelia zase hovorili: To je diabol! To je diabol!" A spravili, že som tomu veril.

A potom tej noci tam hore, keď som ... keď on na to poukazoval, opýtal som sa ho. Povedal som: "Dobre, prečo všetky tie médiá a všetci takí a tí diablom posadnutí ľudia, oni mi o tom stále hovorili a duchovní, moji bratia mi hovorili, že to je zlý duch?"

Počúvajte teraz, čo on povedal, tento ktorý je tam na tej fotografii. On povedal: "Ako to bolo vtedy, tak je to teraz." A začal mi ukazovať, že keď začala služba nášho Pána Ježiša, tí kazatelia hovorili, že On je Belzebúb, diabol, ale diabli hovorili, že je Syn Boží, Svätý Izraelov. Diabli ... A pozri sa na Pavla a na Barnabáša, keď tam oni kázali. Tí kazatelia povedali: "Títo ľudia obracajú svet hore nohami. Oni sú zlí, oni sú diabli." A tá veštica vonku na ulici poznala, že Pavel a Barnabáš boli mužovia Boží, povedala: "To sú mužovia Boží, ktorí nám zvestujú cestu života." Je to tak? špiritisti a veštcí, diablom posadnutí ľudia ...

Ale my sme sa tak hlboko zakvasili na teológii, že už nič nevieme o Duchu. Dúfam že ma po tomto milujete. Ale je to tak. Mám na mysli tiež letničných! Je to tak. To že len vykrikujete a tancujete, to neznamená, že viete niečo o Duchu.

To je osobný kontakt, tvárou v tvár, to je to, čo potrebujete. Takúto cirkev chce Boh vzbudiť. Je to tak. Keď sa spoja v jednote a v moci, v Duchu.

A on poukazoval na to. A on mi povedal ako to tí duchovní neporozumeli a uisťoval ma, že tí duchovní to neporozumeli. A keď mi všetko toto povedal a to, ako Ježiš ...

Povedal som: "No, a čo s týmito, s týmito vecami, ktoré sa mi prihodili?"

A vidíte, on povedal: "To sa bude množiť a bude to väčšie a väčšie." A poukázal mi, hovoril mi, ako to robil Ježiš, ako prišiel a bol vyzbrojený mocou a mohol predpovedať veci, ako to povedal žene pri studni. Netvrdil o sebe, že je uzdravovateľ, tvrdil že robí len to, čo mu Otec ukazuje.

Povedal som: "No, aký duch to bol?"

On povedal: "To bol Duch Svätý."

Vtedy sa niečo vo mne stalo, uvedomil som si, že práve tá vec od ktorej som sa odvracal, to je to, kvôli čomu ma sem Boh priviedol. A uvedomil som si, že to bolo presne tak ako s tými farizejmi v tých dávnych dňoch, oni mi zle vyložili Písmo. Tak odvtedy som zobral na to svoj výklad, to čo mi povedal Duch Svätý.

Povedal som mu: "Pôjdem."

On povedal: "Ja budem s tebou."

A ten anjel vstúpil znovu do toho svetla, ktoré začalo krúžiť okolo a okolo a okolo a okolo jeho nohy takto, odišiel do toho svetla a odišiel z tej budovy.

Išiel som domov ako nový človek.

Išiel som do zboru a povedal som o tom ľuďom. Bolo to v nedeľu večer.

A v stredu večer priniesli tam ženu, jednu ošetrovatelku z kliniky Mayo, zomierala na rakovinu, bola len ako tieň. Keď som zišiel dole, aby som ju chytil, uvidel som pred ňou videnie, v ktorom bolo ukázané, ako znovu pracuje ako ošetrovatelka. A ona je zapísaná v zozname v Louisville, ako dávno mŕtva. Teraz je v Jeffersonville, robí ošetrovatelku, už niekoľko rokov je ošetrovatelkou. Pozrel som sa tam a videl som to videnie. Otočil som sa a sotva som vedel čo robím, keď som tam stál. Prv som sa roztriasol, keď priniesli taký prípad a položili ju tam. A tie ošetrovatelky a ostatní stáli okolo nej a ona tam ležala a celú tvár mala upadnutú a oči hlboko zapadnuté.

Margie Morganová. Ak jej chcete napísať, je to 411 Knobloch Avenue, Jeffersonville, Indiána. Alebo napíšte do Nemocnice Clark Country, Jeffersonville, Indiána. Nech vám povie svoje svedectvo.

A pozrel som sa tam dole. To bol tam prvý prípad, ukázalo sa videnie. Videl som tú ženu znovu ako ošetrovatelku, ako chodí silná a zdravá. Povedal som: "TAK HOVORÍ PÁN, budeš žiť a nezomrieš."

Jej muž, veľmi vysoko postavený človek v týchto svetských veciach, pozrel sa takto na mňa. Povedal som: "Pane, nebojte sa! Vaša žena bude žiť."

Zavolať ma von, povedal ... zavolať dvoch alebo troch doktorov, povedal: "Poznáte ich?"

Povedal som: "Áno."

"No," povedal: "Hral som s ním golf. On povedal, že tá rakovina je

omotaná okolo jej čriev, nedá sa jej urobiť ani výplach klistýrom."

Povedal som: "Nestarám sa o to čo jej je! Niečo tu dole ... Videl som videnie! A ten muž, ktorý mi povedal a riekol, že čokoľvek budem vidieť, aby som to povedal a to sa tak stane. A on mi to povedal a ja tomu verím."

Chvála Bohu! Za niekoľko dní potom prala a chodila . Teraz váži okolo osemdesiat kíl, je úplne zdravá.

Potom, keď som to prijal, rozišlo sa to na všetky strany. Potom mi zavolať Robert Daugherty. A tu to išlo cez Texas do celého sveta.

Raz večer, asi štyri alebo päť krát ... Nemohol som porozumieť hovoreniu v jazykoch a tak ďalej. Verím v krst Duchom Svätým, veril som, že ľudia môžu hovoriť v jazykoch. A jeden večer, keď som išiel do ... do katedrály v San Antonio, v Texase. Išiel som tam, sedel tam nejaký človek a začal hovoriť v jazykoch, ako keď strieľa z guľometu alebo z automatu, rýchlo. Tam vzadu povstal človek a povedal: "TAK HOVORÍ PÁN! Muž, ktorý vystupuje na pódium, má službu, ktorá mu bola daná od Všemohúceho Boha. A ako Ján Krstiteľ bol poslaný, ako prvý predchodca príchodu Ježiša Krista, tak on nesie posolstvo, ktoré spôsobí druhý príchod Pána Ježiša Krista."

Skoro som sa prepadol. Pozrel som sa a povedal som: "Poznáš toho človeka?"

On povedal: "Nie."

Opýtal som sa: "A ty ho poznáš?"

Odpovedal: "Nie."

Opýtal som sa: "A mňa poznáš?"

On povedal: "Nie."

Opýtal som sa: "Čo tu robíš?"

On povedal: "Čítal som to v novinách." A obyčajne ... To bol prvý večer na zhromaždení.

Pozrel som sa na toho druhého a opýtal som sa: "A ty si ako sem prišiel?"

Povedal: "Niekoľko z mojich známych mi povedal, že tu bude nejaký božský uzdravovateľ, a tak som prišiel."

Povedal som: "Poznáte jeden druhého?"

On povedal: "Nie."

Ó! Videl som, že tá istá moc Ducha Svätého ... Keď som si voľakedy predtým myslel, že to je zlé a viem, že ... Tento istý anjel Boží bol v kontakte s týmito ľuďmi, ktorí mali tieto veci. Hoci mali v tom falošné veci a veľa zamiešania a veľa Babylonu, ale bolo v tom niečo pravé. /Prázdne miesto na páske./ Videl som, že je to pravda.

Ó, prechádzali roky a na tých zhromaždeniach ľudia videli tie videnia a tak ďalej.

Raz to nejaký fotograf zachytil na snímku, keď som stál niekde v Arkansase. Zdá sa mi, že to bolo na podobnom zhromaždení ako toto, tá sála bola podobná ako táto. Stál som tam, snažil som sa to vysvetliť. Ľudia o tom vedeli. Sedeli a počúvali. Metodisti, baptisti, presbyteriáni a ďalší. A pozrel som sa a prichádzalo to, tu to prichádzalo: "Fffííí, fffííí!"

Povedal som: "Nemusím už ďalej hovoriť, lebo to sem teraz prichádza." A pohybovalo sa to a ľudia začali kričať. Išlo to hore a zastalo to tam pri mne, kde som stál.

Práve keď to tam zastalo, nejaký kazateľ vybehol hore a povedal: "Ľudia, ja to vidím!" A to ho ranilo, že bol celkom slepý. Potácal sa naspäť. Môžete sa pozrieť na jeho fotografiu, je tam v tej knihe a tam to budete vidieť, ako sa potáca naspäť s takto sklonenou hlavou. Môžete to vidieť na tej fotografii.

Tam to zastalo. Vtedy to zachytil ten novinársky fotograf. Ale Pán nebol hotový.

A raz večer v Houstone, v Texase, keď tisíce a tisíce ľudí ... Mali sme tam osemsto ... vyše osem tisíc ľudí, tam kde to nazývajú, tam v tej koncertnej hale, zhromaždených tam v tom veľkom Sam Houston Coliseum.

A ten večer pri tej debata, keď jeden baptistický kazateľ povedal, že ja nie som nič iné, ako podlý pokrytec a podvodník, náboženský podvodník a že mám byť vyhnaný z mesta a že on má byť prvý, kto ma má vyhnat'.

Brat Bosworth povedal: "Brat Branham, necháš niečo takéto? Vystúp proti nemu."

Povedal som: "Nie, neverím v škriepky. Evanjelium nie je na hádky. Ono je na to, aby sme ním žili." A povedal som: "Bez ohľadu na to ako ho presvedčíš, on ďalej bude robiť to isté." Povedal som: "On ... nijako ho to nezmení. Ak nemôže Boh prehovoriť do jeho srdca, ako to môžem urobiť ja."

Na druhý deň on vystúpil a povedal: "To ukazuje akí sú," napísal to v novinách Houstonská kronika. Povedal: "To ukazuje akí sú, boja sa postaviť za tým čo kážu."

Starý brat Bosworth prišiel ku mne, vtedy mal už okolo sedemdesiat rokov, milý starý brat, objal ma a povedal: "Brat Branham, nechceš sa tam ujať tej veci?"

Povedal som: "Nie, brat Bosworth. Nie. Nejdem sa toho ujímať. Nebude to k ničomu. Len to prinesie škriepky, keď opustíme pódium. Mám tu teraz zhromaždenie a nechcem, aby sa všetko takto narušilo. Nechaj ho len tak. To je všetko, on len tára. Už sme mali takých a nebolo to na nič dobré hovoriť im niečo. Odídu a budú si stáť na svojom. Ak raz prijali známosť pravdy a potom ju nechcú prijať, Biblia hovorí, že prekročili deliacu líniu a nikdy im nebude odpustené ani v tomto ani v budúcom svete. Oni to nazývajú diabol a nemôžu si pomôcť. Sú posadnutí náboženským duchom, ktorým je diabol."

Koľkí viete, že je to pravda, že diablov duch je nábožný? Tak veru. Sú takí fundamentálni, ako len môžu byť. Neznie to potom veľmi dobre, keď som povedal fundamentálni, ale je to tak. "Majú formu pobožnosti a zapierajú jej moc." Je to tak. Znamená a zázraky, to je to, čo dokazuje Boha, vždy. A On povedal, že v posledných dňoch to bude to isté. Všimnite si!

Starý brat Bosworth ... Chcel prísť so mnou ale bol trochu unavený. Vrátil sa z Japonska, chcel tu byť. Bude so mnou v Lubbock. A tak on bol ... bol dosť nachladnutý, tak teraz neprišiel, on a jeho žena. A tak ...

Všetkým sa zdal ako Kálef. Stál tam a povedal: "No, brat Branham," (Poznáte ten jeho veľmi dôstojný pohľad.) povedal: "Dovoľ, že ja sa toho ujmem, keď ty nechceš."

Povedal som: "Ó brat Bosworth, nechcem aby si to robil. Budeš sa dohadovať."

On povedal: "Nepoviem ani jedno slovo hádky."

No, prv ako skončím, počúvajte toto. On tam išiel. Povedal som: "Ak sa nebudeš hádať, tak dobre."

Povedal: "Sľubujem, že sa nebudem hádať."

Ten večer sa v tej hale zhromaždilo okolo tridsať tisíc ľudí. Brat Wood, ktorý tu sedí, tam bol prítomný a sedel v tej hale. A ja ...

Môj chlapec povedal, či ... Moja žena povedala: "Ty nejdeš tam

na to zhromaždenie?"

Povedal som: "Nie. Nejdem, nechcem počúvať ako sa hádajú. Nie. Nepôjdem to tam počúvať."

Keď prišiel večer, Niečo mi povedalo: "Chod' tam."

Zobral som taxík, môj brat a moja žena a deti a išli sme tam. Išiel som hore na balkón a sadol som si dozadu do tridsiatej rady.

Starý brat Bosworth vystúpil na pódium ako starý diplomat, viete. Urobil si výpis niektorých ... Mal tam vypísané šesťsto rôznych zaslúbení z Biblie. Povedal: "No, doktor Best, ak prídete sem hore a pomocou Biblie vyvrátite jedno z týchto zaslúbení. Každé jedno z týchto zaslúbení sa nachádza v Biblii a ukazuje, že Ježiš Kristus v tomto čase uzdravuje chorých. Ak môžete zobrať jedno z týchto zaslúbení a pomocou Biblie, vyvrátiť ich pomocou Biblie, zídem dole, potrasím vám ruku a poviem, že máte pravdu."

On povedal: "Ujmem sa toho keď vyjdem tam hore!" Chcel hovoriť na koniec, aby mohol zotrieť brata Boswortha. Viete.

Tak brat Bosworth povedal: "Dobre, brat Best, opýtam sa vás jedno a keď mi odpoviete áno alebo nie hneď na mieste uzavrieme túto debatu.

A on povedal: "Ujmem sa toho!"

On sa opýtal moderátora, či sa ho môže opýtať. Ten povedal: "Áno."

Opýtal sa: "Brat Best, vzťahujú sa vykupiteľné mená Jehovu na Ježiša? Áno alebo nie?"

Tým to bolo vybavené. To bolo všetko. Poviem vám, cítil som, že niečo cezo mňa prechádza. Ja by som nikdy na to nepomyslel. Pomyslel som si: "Ó, on nemôže odpovedať! Tým sa to uzavrie!"

On povedal: "No, doktor Best, som napnutý."

A on odpovedal: "Ujmem sa toho!"

Povedal: "Som zdesený, že nedokážete odpovedať na moju najslabšiu otázku." Bol kľudný ako Angličan a vedel, kde stojí. Tak potom to tam len predstavil na základe Písma.

Ten povedal: "Máte k dispozícii tridsať minút, ja potom odpoviem."

A starý brat Bosworth tam stál a zobral tie miesta Písma a priviedol toho človeka na také miesto, že jeho tvár bola taká červená,

že by ste mohli na ňom skoro zapáliť zápalku.

Vstal zo svojho miesta, nahneváný, hodil tie papiere na zem, zastal si tam a odkázal dobrú cambelitskú kázeň. Bol som baptista, viem, čo oni veria. On vôbec ... Kázal o vzkriesení: "Keď toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť, potom budeme mať Božské uzdravenie." Och! Načo nám bude Božské uzdravenie, keď budeme nesmrteľní ("keď toto smrteľné oblečie nesmrteľnosť," vzkriesenie mŕtvych)? On dokonca pochyboval o zázraku, ktorý urobil Ježiš na Lazárovi. Povedal: "On znovu zomrel a tak to bola len dočasná vec." Vidíte?

A keď to takto prebral, povedal: "Prived'te toho Božského uzdravovateľa, nech ho vidím niečo urobiť!"

Potom tam mali trochu zmätok. Brat Bosworth povedal: "Divím sa vám, doktor Best, neodpovedali ste ani na jednu moju otázku."

Potom sa skutočne rozzúrila. Povedal: "Prived'te toho božského uzdravovateľa, nech ho vidím niečo urobiť."

Povedal: "Brat Best, veríte, že ľudia môžu dožiť spasenie?"

On povedal: "Samozrejme!"

On povedal: "Chceli by ste byť nazvaný božský spasiteľ?"

Povedal: "Samozrejme že nie!"

"Tak isto ... Pretože kázate spasenie duše, to z vás nebude robiť božského spasiteľa."

On povedal: "Samozrejme nie."

Povedal: "Tak isto to nerobí brata Branhama božským uzdravovateľom, keď káže o božskom uzdravení pre telo. On nie je božský uzdravovateľ, on len smeruje ľudí ku Ježišovi Kristovi."

A on povedal: "Prived'te ho sem, nech ho vidím niečo urobiť! Nech môžem vidieť tých ľudí, ktorých dnes uzdravil a poviem vám či budem tomu veriť alebo nie."

Brat Bosworth povedal: "Brat Best, to znie podobne ako vtedy na Golgote: "Zostúp z kríža a budeme ti veriť." Vidíte?

A tak, ó, on úplne vybuchol. Povedal: "Nech ho vidím niečo urobiť! Nech ho vidím niečo urobiť!" Tí moderátori ho prinútili, aby si sadol. Prešiel na druhú stranu, kde stál jeden letničný kazateľ a plesol s ním cez celé pódium. A tak ho potom zastavili. Tak brat Bosworth povedal: "Tu, tu! Nie, nie." Tak tí moderátori ho prinútili, aby si sadol.

Vstal Raymond Richey a povedal: "Či toto je postoj Spoločenstva Južných Batistov?" Povedal: "Vy baptistický kazatelia, či Spoločenstvo Južných Baptistov sem poslalo tohoto človeka alebo prišiel sám od seba?" Oni neodpovedali. On povedal: "Pýtam sa vás!" On ich všetkých poznal.

Oni povedali: "On prišiel sám od seba." Pretože viem, že baptisti tiež veria, že Boh uzdravuje. Tak on potom povedal: "On prišiel sám od seba."

Tak toto je to, čo sa tam potom stalo. Potom brat Bosworth povedal: "Viem že brat Branham je tu na zhromaždení, keby chcel sem prísť a rozpustil toto zhromaždenie, bolo by to veľmi dobre."

Howard mi povedal: "Sed' potichu!"

Povedal som: "Sedím potichu."

A práve vtedy niečo prišlo začalo krúžiť a ja som vedel, že to je anjel Pánov. Povedal: "Vstaň!"

Asi päťsto ľudí sa takto pochytili za ruku a urobili uličku, aby som mohol prejsť na pódium.

Povedal som: "Priatelia, ja nie som božský uzdravovateľ. Som váš brat." Povedal som: "Brat Best, nemám žiadne ... " Alebo: "Brat Best," Povedal som: "Nijako ťa neznevažujem, môj brat, ani trochu. Máš právo na svoje presvedčenia, ako aj ja. Pretože vidíš, nemôžeš bratovi Bosworthovi dokázať svoj postoj. Ani nikomu, kto dobre pozná Bibliu, kto pozná tie veci. A čo sa týka uzdravovania ľudí, ja ich neuzdravujem, nemôžem ich uzdraviť, brat Best. Ale som tu každý večer, ak chceš vidieť ako Pán robí zázraky, príď tam. On to robí každý večer."

A on povedal: "Chcel by som ťa vidieť niekoho uzdraviť, aby som sa mohol na nich pozrieť! Môžeš ich hypnotizovať tvojou hypnózou, ale chcel by som vidieť ako je to s nimi za rok."

Povedal som: "Dobre, máš právo ich vyšetriť, brat Best."

On povedal: "Nikto okrem vás, bandy hlúpych fanatikov, neverí v niečo takéto. Baptisti neveria v takéto nezmysly."

Brat Bosworth povedal: "Počkaj chvíľku. Koľkí z vás tu, počas týchto dvoch týždňov, kým tu prebiehajú tieto zhromaždenia, ktorí máte dobrý postoj voči týmto dobrým baptistickým zborom tu v Houstone, ktorí môžete potvrdiť, že ste boli uzdravení Všemohúcim Bohom odkedy je tu brat Branham?" Povstalo vyše tristo ľudí. Povedal: "A čo

títo?"

On povedal: "To nie sú baptisti! Každý môže svedčiť čo chce, to ešte neznamená, že je to pravda!"

Povedal: "Božie Slovo hovorí, že je to pravda a vy to nemôžete poprieť. Títo ľudia hovoria, že je to pravda a vy to nemôžete poprieť. Tak čo s tým chcete urobiť?" Vidíte? Takto.

Povedal som: "Brat Best, hovorím len to, čo je pravda. A ak hovorím pravdu, Boh je zviazaný postaviť sa za pravdou. Ak nie, ak sa nepostaví za pravdou, potom nie je Boh." A povedal som: "Ja neuzdravujem ľudí. Narodil som sa s darom, že vidím veci, vidím čo sa stane. Viem, že ľudia ma zle rozumejú, ale nemôžem robiť nič iné, než ako vypíňať presvedčenie môjho srdca. Verím, že Ježiš Kristus vstal zmŕtvych. A ak ten Duch, ktorý prichádza a ukazuje tie videnia a tak ďalej, ak je to spochybňované, tak sa tomu prizrite a presvedčíte sa. To je všetko." Ale, povedal som: "Ale za seba, ja sám od seba nemôžem nič urobiť. Ak hovorím pravdu, Boh je voči mne zviazaný, aby potvrdil, že je to pravda."

A približne v tej chvíli niečo prišlo: "Fffííí!" On tam prišiel, prichádzal rovno dole. A Americká fotografická asociácia, Douglasské štúdio v Houstone, v Texase, oni tam mali umiestnený veľký fotoaparát (nemali povolenie fotiť), urobili snímok.

Keď tam boli, aby fotili pána Besta a on povedal, predtým ako som zišiel tam dole, povedal: "Počkejte chvíľu! Urobte mi šesť záberov!" Povedal: "Tu urobte prvý!" A takto strčil prst do nosa tomu starému svätému mužovi a povedal: "Teraz mi urobte snímok!" A oni urobili. Potom začal päsť a takto ju zodvihol, povedal: "Teraz urobte snímok!" A oni to odfotili. Potom tam takto pózoval pred fotoaparátom. Povedal: "Budete ich vidieť v mojom časopise!"

Brat Bosworth tam stál a nepovedal ani slovo. A oni potom odfotili Toto.

Ten večer, cestou domov (tie snímky robil chlapec, ktorý bol katolík), on povedal tomu druhému chlapcovi: "Čo si o tom myslíš?"

Ten povedal: "Viem, že som ho kritizoval. Keď ten nádor zmizol z hrdla tej ženy, povedal som, že ju zhyponotizoval. Mohol som sa myliť."

Povedal: "Čo si myslíš o tom snímku?"

"Neviem."

Dali to do kyseliny. A tu je jeho fotografia, môžete sa ho opýtať ak

chcete. Išli domov, sadol si tam a fajčil. Vošiel a vyvolal jednu s bratom Bosworthom, bol to negatív. Vyvolal druhú, tretiu, štvrtú, piatu, šiestu a každá bola čierna. Boh nedovolil urobiť fotografiu svojho svätého muža, na ktorej by stál pri ňom ten pokrytec, s tým nosom, s rukou, takto s päťou pod nosom. On to nedovolil.

Vyvolali ten ďalší snímok a tu to bolo. Hovorili, že ten človek dostal ten večer srdcovú porážku.

A oni poslali tento negatív do Washingtonu D.C. Zaistili ho autorským právom a poslali ho naspäť.

A George J. Lacy vedúci F.B.I. pre odtlačky a dokumenty a iné, jeden z najväčších odborníkov na celom svete tam prišiel a dva dni testoval fotoaparát, svetlá a všetko ďalšie. A keď sme to popoludnie tam prišli, povedal: "Reverend Branham, tiež som bol vaším kritikom. A povedal som, že to je psychológia, keď mi niekto povedal, že videli tie svetlá a takéto veci." A povedal: "Viete, zvykol to hovoriť ten starý pokrytec" (mal na mysli neveriaceho človeka) "Tie obrázky okolo, tá svätožiara okolo Krista a okolo svätých, že to je proste len psychológia." Ale povedal: "Reverend Branham, objektív tohoto fotoaparátu nezachytí psychológiu! To svetlo zasiahlo ten objektív, či ten film a tu to je."

Ja som im ho odovzdal. On povedal: "Ó, pane, viete akú to má cenu?"

Povedal som: "Nie pre mňa, brat, nie pre mňa." A on povedal ...

Samozrejme, kým budete žiť tak to nebude mať takú hodnotu, ale jedného dňa, ak civilizácia pôjde ďalej a kresťanstvo bude trvať, s týmto sa niečo stane.

Tak priatelia, dnes večer, keby toto bolo naše posledné zhromaždenie na tejto zemi, vy a ja sme postavení do prítomnosti Všemohúceho Boha. Moje svedectvo je pravda. Je veľa, veľa vecí, ktoré keby boli napísané, tak by to zabralo veľa kníh, ale chcem, aby ste to vedeli.

Koľkí, ktorí ste tu, ste skutočne (nie na tej fotografii) videli stáť to svetlo tam pri mne, kde som kázal? Zodvihnite ruky, všade po celej budove, každý kto to niekedy videl. Vidíte? Okolo osem alebo desať rúk, ktorí tu sedia.

Vy poviete: "Či to oni mohli vidieť a ja nie?" Áno, samozrejme.

Tá hviezda, ktorú nasledovali tí mudrci, prechádzala ponad

všetky observatóriá a nikto iný ju nevidel, iba oni. Oni boli jediní, ktorí ju videli.

Eliáš tam stál a díval sa na všetky tie ohnivé vozy a na všetko ostatné. A Geházi sa díval okolo a nikde ich nemohol vidieť. Boh povedal: "Otvor mu oči, aby mohol vidieť." A potom ich videl. Vidíte? Ale on bol dobrý chlapec, stál tam a díval sa okolo ale to nemohol vidieť. Skutočne. Niekomu je to dané vidieť a niekomu nie. A je to tak.

Ale teraz vy, ktorí ste to nikdy nevideli, ktorí ste to nikdy nevideli a vy, ktorí ste to videli svojimi prirodzenými očami a nikdy ste nevideli tú fotografiu, ešte tí, ktorí videli tú fotografiu majú potom väčší dôkaz, ako vy, ktorí ste to videli svojimi telesnými očami. Pretože vy so svojimi prirodzenými očami by ste sa mohli zmýliť, mohol by to byť optický klam. Je to tak? Ale to nie je optický klam, to je pravda, tu to potvrdil vedecký výskum, že to je pravda. Tak toto urobil Pán Ježiš.

Poviete: "Čo si potom myslíš, brat Branham, že čo to je?"

Verím, že to je ten istý Ohnivý Stĺp, ktorý viedol deti Izraelove z Egypta do Palestíny. Verím, že to je ten istý anjel svetla, ktorý prišiel do väzenia ku svätému Petrovi a dotkol sa ho a išiel pred ním a otváral dvere a vyviedol ho von na svetlo. A verím, že to je Ježiš Kristus ten istý včera, dnes i naveky. Amen! On je ten istý Ježiš dnes, ktorý bol včera. On bude stále ten istý Ježiš.

A kým teraz o tom hovorím, to isté Svetlo, ktoré je na tej fotografii, stojí práve teraz nie ďalej ako dve stopy (60 cm) odo mňa. Je to pravda. Nemôžem ho vidieť svojimi očami ale viem, že tu stojí. Viem, že sa to deje práve teraz vo mne. Ó! Keby ste len mohli vedieť, aký je to rozdiel, keď vás zachvacuje moc Všemohúceho Boha a ako všetko vyzerá inak.

To je výzva. Každý ... Nemal som v úmysle modliť sa za chorých. Chcel som urobiť výzvu ku odovzdaniu sa Bohu. Ale nad tými ľuďmi sa vznáša videnie. Boh to vie. Nebudem vás volať, aby ste sa postavili do radu na modlitbu, nechám vás tam sedieť. Koľkí z vás nemáte modlitebnú kartu? Zodvihnite ruky. Nieкто, kto nemá modlitebnú kartu. Ty nemáš modlitebnú kartu ...

Ty farebná pani, ktorá tu sedíš, videl som, že si mala zodvihnuté ruky. Je to tak? Postav sa len, aby som ťa mohol na chvíľu oddeliť. Nevie, čo povie Duch Svätý, ale zdáš sa mi veľmi úprimná. Nemáš modlitebnú kartu? Ak mi Všemohúci Boh zjavi, aký je tvoj problém ... Robím toto len na začiatok, len aby sme začali. Veríš mi, že som ... Ty vieš, že nie je nič ... na mne nie je nič dobrého. Ak si vydatá, nie som o nič viacej ako tvoj muž. Som len človek. Ale Ježiš Kristus je Syn Boží a

On poslal svojho Ducha, aby potvrdzoval tieto veci.

Ak mi Boh povie, čo ti je (a ty vieš že nemám žiadny spôsob, aby som sa s tebou skontaktoval), budeš veriť z celého srdca? /Tá sestra odpovedá./ Nech ťa Boh žehná. Potom ťa tvoj vysoký tlak opustil. To je to, čo ti bolo. Je to pravda? Tak si sadni.

Verte len tentokrát! Vyzývam vás, aby ste tomu verili.

Pozrite sa sem, dovoľte, že vám niečo poviem. Marta, keď išla ku Pánovi Ježišovi. Ten dar by nikdy nefungoval ... Hoci Mu Otec vždy ukázal, čo ide robiť. To by nikdy nefungovalo. Ale ona povedala: "Pane, keby si tu bol býval, môj brat by nebol zomrel." Povedala: "Ale viem, že aj teraz o čokoľvek požiadaš Boha, Boh ti to dá."

On povedal: "Ja som vzkriesenie a život, ten kto verí vo Mňa aj keby zomrel, žiť bude. A ktokoľvek žije a verí vo Mňa nikdy nezomrie. Veríš tomu?"

Počúvajte, čo ona povedala. Ona povedala: "Áno, Pane. Ja som uverila, že všetko čo hovoríš je pravda. Ja verím že si Syn Boží, ktorý mal prísť na svet." Ona takto pristúpila, pokorne.

Ty sa cítiš inak, však pani? Áno. Je to tak.

Tá pani, ktorá sedí hneď tam, vedľa teba, trpí na artritídu a má ženské problémy. Je to pravda, pani? Vstaň na chvíľu, tá pani v tých červených šatách. Bola si tak blízko a to videnie prišlo ku tebe. Artritída, ženské problémy. Je to tak? A tu je niečo v tvojom živote (máš - vidím ťa veľmi jasne) v živote máš veľa starostí, veľa trápenia. Trápiš sa o niekoho, kto ti je drahý. To je tvoj muž. On je opilec. Nechodí do zboru. Ak je to pravda, zodvihni ruku. Nech ťa Boh žehná, pani. Choď teraz domov a prijmi svoje požehnanie. Si uzdravená, rozsvietilo sa okolo teba svetlo.

Muž, ktorý sedí hneď tam vedľa. Ty pane, veríš z celého srdca? Ty si stratil jeden zo svojich zmyslov a to je čuch. Je to tak? Ak je to tak, zamávaj rukou. Polož si takto ruku na ústa a povedz: "Pane Ježišu, verím Ti z celého svojho srdca." /Ten brat hovorí: "Pane Ježišu, verím ti z celého svojho srdca."/ Nech ťa Boh žehná. Choď teraz a prijmeš svoje uzdravenie.

Majte vieru v Boha! Čo si všetci o tom myslíte, tam vzadu? Veríte? Majte úctu ku tomu.

Rovno tam vzadu, tam v rohu sedí pani. Vidím stáť nad ňou to svetlo. To je jediný spôsob ako môžem niečo o tom povedať, keď tam

stojí to svetlo. Toto svetlo práve tu stojí nad tou paňou. Počkaj chvíľku, či budem môcť vidieť, čo to je. Tá pani je chorá na srdce. Dáva sa rovno na mňa.

A jej muž sedí hneď vedľa nej. A jej muž je chorý, je proste chorý, je mu zle, chorý. Je to tak? Zdvihni ruky, ak je to pravda? Je to tak, to si ty, pani, tam s tým šalom. Pane, je to pravda? Či ti nebolo dnes zle? Je ti zle od žalúdka. Je to tak.

Veríte z celého srdca, obidvaja? Prijímate to? Pane, tebe tiež poviem, vidím ťa, máš zdvihnutú ruku, máš návyk fajčiť. Prestaň s tým. Ty fajčíš, nemal by si, z toho si chorý. Je to tak? Ak je to tak zamávaj takto rukou. To je to z čoho ti je zle. Pôsobí to zle na tvoje nervy. Odhoď tie ... nečisté veci preč a už to viacej nerob a dostaneš sa z toho a budeš zdravý a tvoju ženu opustia tie problémy so srdcom. Veríte tomu? Je to pravda? Nemôžem ťa odtiaľto vidieť a ty to vieš ale vo vrecku máš cigarety, v prednom vrecku. Je to tak. Odlož to preč od seba a polož svoju ruku na svoju ženu, povedz Bohu, že s tým končíš a pôjdeš domov zdravý, ty aj tvoja žena budete uzdravení. Nech je požehnané meno Pána Ježiša!

Veríte z celého svojho srdca?

Táto pani, ktorá tu sedí a dáva sa na mňa. Ty tu v tej prvej rade. Pani ... dávaš sa na mňa, hneď tu. Máš modlitebnú kartu, pani? Ty hneď tu. Nemáš žiadnu modlitebnú kartu? Veríš z celého srdca? Veríš, že Ježiš Kristus ťa môže uzdraviť?

Čo si o tom myslíš, ty vedľa nej? Máš modlitebnú kartu, pani? Nemáš? Tiež chceš byť uzdravená? Chcela by si, aby si znovu mohla byť ako predtým, aby si prestala mať problémy so žalúdkom? Veríš, že Ježiš Kristus ťa teraz uzdravuje? Vstaň, ak veríš, že Ježiš Kristus ťa uzdravil. Mala si vtedy na žalúdku. Je to tak? To spôsobila nervozita. Dlhý čas si bola nervózna. Zvlášť kyseliny a také, chcem povedať, že to vytvára kyselinu a z toho začínajú byť citlivé zuby, keď sa ti grgne a jedlo ti znovu príde hore do úst. Je to tak. Tak veru. To je žalúdočný vred, nachádza sa na dne tvojho žalúdku. Niekedy ťa to páli, zvlášť keď ješ topinky s maslom. Je to pravda? Nečítam tvoje myšlienky, ale Duch Svätý je neomylný. Teraz si uzdravená. Choď domov a buď zdravá.

A čo vy tam vzadu na tej strane? Niektorí z vás bez modlitebnej karty, zdvihnite ruku. Niektorí bez modlitebnej karty. Dobre, buďte úctiví, verte z celého srdca. A čo vy tam hore na balkóne. Majte vieru v Boha.

Ja toto nedokážem robiť sám od seba, to je jedine Jeho suverénna milosť. Veríte? Môžem povedať len to, čo mi On ukáže. Ako

vaša viera ... Hovorím to, aby som zatriasol vašou vierou a potom uvidím ako ma bude viesť. Uvedomili ste si, že toto - toto nie je váš brat? Stojíte v Jeho prítomnosti. To nie ja toto robím, to je vaša viera, ktorá s tým narába. Ja s tým nemôžem narábať. To robí vaša viera. Ja s tým nemám ako narábať. Počkajte chvíľu.

Tu v rohu vidím farebného muža, sedí tam, trochu starší, má okuliare. Máte modlitebnú kartu? Vstaňte na chvíľu. Veríte, že som Boží sluha, z celého srdca? Myslíte na niekoho iného, však? Ak je to tak, zamávajte rukou. Nie kvôli tomu, že to som ja, váš brat. No, ty nemáš modlitebnú kartu. Nebudeš sa mať ako dostať do radu, pretože nemáš modlitebnú kartu. Ak niekto z vás má modlitebnú kartu, nevstávajte, pretože vy budete mať možnosť prísť a postaviť sa do radu.

Ale vidím ako to svetlo práve zastalo nad ním. Ešte sa neukázalo videnie. Ja ťa nemôžem uzdraviť, brat, ja to nemôžem. Jedine Boh to dokáže. Ale ty máš vieru, ty veríš a je niečo, čo to nejakو spôsobuje.

Ak Všemohúci Boh povie tomuto mužovi, aký je jeho problém, či vy ostatní prijmete svoje uzdravenie? Tam je muž, stojí odo mňa desať dvanásť metrov, v živote som ho nevidel. Je to proste nejaký muž, ktorý tam stojí. Ak všemohúci Boh zjaví, čo je tomuto mužovi, každý z vás by mal odtiaľto odísť ako zdravý človek. Čo viacej môže Boh urobiť? Je to tak?

Pane, tebe nič takého nie je. Si slabý, v noci vstávaš, prostata a také, ale to nie je tvoj problém. Trápiš sa o svojho chlapca. A tvoj chlapec je v nejakom štátnom ústave a má rozdvojenú osobnosť. Je to tak? Zamávaj rukou ak je to pravda. Je to presne tak.

Koľkí teraz veríte, že Ježiš Kristus, Syn Bož tu stojí? Povstaňme a oddajme Mu chválu a prijmime svoje uzdravenie.

Všemohúci Boh, Autor života, Darca každého dobrého daru, Ty si tu, Ten istý Ježiš Kristus, Ten istý včera, dnes i naveky.

Satan, už dost' dlho si klamal týchto ľudí, vyjdi z nich! Zaväzujem ťa skrze živého Boha, ktorý je tu teraz prítomný vo forme Ohnivého Stípa, opusti týchto ľudí! Vyjdi z nich, v mene Ježiša Krista!

Zodvihnite všetci ruky a chváľte Boha a prijmite svoje uzdravenie, každý jeden. /Zhromaždenie chváli Boha./

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v marci 2002.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí